

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2367/2001 van de Raad van 30 november 2001 tot wijziging van Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 106/2001 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2000 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn en Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 1794/2001 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 januari 2001 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn, voor wat betreft de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2000 en 1 januari 2001 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren die in Naka (Japan) tewerkgesteld zijn** 1
- Verordening (EG) nr. 2368/2001 van de Commissie van 4 december 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 3
- ★ **Verordening (EG) nr. 2369/2001 van de Commissie van 4 december 2001 inzake de stopzetting van de visserij op heek door vaartuigen die de vlag van Nederland voeren** 5
- ★ **Verordening (EG) nr. 2370/2001 van de Commissie van 4 december 2001 inzake de stopzetting van de visserij op schelvis door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren** 6
- Verordening (EG) nr. 2371/2001 van de Commissie van 4 december 2001 houdende opening van openbare inschrijving nr. 42/2001 EG voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor nieuwe vormen van industrieel gebruik 7
- ★ **Verordening (EG) nr. 2372/2001 van de Commissie van 4 december 2001 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen** 9

* Verordening (EG) nr. 2373/2001 van de Commissie van 4 december 2001 houdende vijfde wijziging van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en de bevroezing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/2000	11
Verordening (EG) nr. 2374/2001 van de Commissie van 4 december 2001 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit	12

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2001/855/EG:

* Beschikking van de Raad van 15 november 2001 houdende machtiging tot stilzwijgende verlenging of handhaving van de bepalingen betreffende aangelegenheden die vallen onder de gemeenschappelijke handelspolitiek en die vervat zijn in de tussen de lidstaten en derde landen gesloten vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdragen en handelsovereenkomsten	13
---	----

Commissie

2001/856/EG:

* Beschikking van de Commissie van 4 oktober 2000 betreffende staatssteun ten gunste van Verlipack — België ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2926) ...	28
--	----

2001/857/EG:

* Beschikking van de Commissie van 26 november 2001 houdende overdracht van het beheer van de steun voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling in de Republiek Litouwen gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen	44
---	----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG, EGKS, EURATOM) Nr. 2367/2001 VAN DE RAAD
van 30 november 2001**

tot wijziging van Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 106/2001 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2000 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn en Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 1794/2001 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 januari 2001 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn, voor wat betreft de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2000 en 1 januari 2001 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren die in Naka (Japan) tewerkgesteld zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Statuut van ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 13, eerste alinea, van bijlage X,

Gelet op Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 106/2001 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2000 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn ⁽²⁾ en Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 1794/2001 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 januari 2001 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn ⁽³⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

Er is bij de bijwerking van de economische pariteit van Naka (Japan) een fout gemaakt omdat daarbij van de ontwikkeling van de kosten van levensonderhoud van een gelijklopende stad

is uitgegaan. De Naka (Japan) vanaf 1 juli 2000 en 1 januari 2001 toe te passen aanpassingscoëfficiënten zijn derhalve onjuist en moeten gecorrigeerd worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De tabellen in bijlage bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 106/2001 en Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 1794/2001 worden, wat Naka (Japan) betreft, gerectificeerd zoals aangegeven in de bijlage.

De voor de berekening van deze bezoldigingen toegepaste wisselkoersen zijn die welke voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie worden gebruikt voor de maanden die respectievelijk aan de maanden juli 2000 en januari 2001 voorafgaan.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 november 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

L. MICHEL

⁽¹⁾ PB L 56 van 4.3.1968 van blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 1986/2001 (PB L 271 van 12.10.2001, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 19 van 20.1.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 244 van 14.9.2001, blz. 1.

BIJLAGE

Standplaats	Aanpassingscoëfficiënt juli 2000
Japan (Naka)	189,4

Standplaats	Aanpassingscoëfficiënt januari 2001
Japan (Naka)	192,5

VERORDENING (EG) Nr. 2368/2001 VAN DE COMMISSIE**van 4 december 2001****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 december 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 4 december 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	92,2
	063	166,5
	204	57,9
	999	105,5
0707 00 05	052	141,5
	628	235,6
	999	188,6
0709 90 70	052	143,5
	204	168,2
	999	155,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	71,4
	204	72,4
	388	34,5
	999	59,4
0805 20 10	052	60,8
	204	71,7
	999	66,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,8
	204	36,5
	464	164,5
	999	87,9
0805 30 10	052	53,5
	388	49,2
	600	55,7
	999	52,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,0
	400	83,2
	404	94,1
	720	124,8
	999	85,3
0808 20 50	052	103,5
	064	70,5
	400	108,2
	720	112,1
	999	98,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2369/2001 VAN DE COMMISSIE
van 4 december 2001

inzake de stopzetting van de visserij op heek door vaartuigen die de vlag van Nederland voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1965/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2848/2000 van de Raad van 15 december 2000 tot vaststelling, voor het jaar 2001, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visstanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2001 van de Commissie ⁽⁴⁾, zijn voor 2001 quota voor heek vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden heek die in de wateren van de ICES-zones V b (EG-wateren), VI, VII, XII en XIV zijn

gevangen door vaartuigen die de vlag van Nederland voeren of die in Nederland zijn geregistreerd, het voor 2001 toegewezen quotum bereikt. Nederland heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 8 november 2001. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden heek die in de wateren van de ICES-zones V b (EG-wateren), VI, VII, XII en XIV zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Nederland voeren of die in Nederland zijn geregistreerd, worden geacht het aan Nederland toegewezen quotum voor 2001 te hebben bereikt.

De visserij op heek in de wateren van de ICES-zones V b (EG-wateren), VI, VII, XII en XIV door vaartuigen die de vlag van Nederland voeren of die in Nederland zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 8 november 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 334 van 30.12.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 223 van 18.8.2001, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 2370/2001 VAN DE COMMISSIE**van 4 december 2001****inzake de stopzetting van de visserij op schelvis door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1965/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2848/2000 van de Raad van 15 december 2000 tot vaststelling, voor het jaar 2001, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2001 van de Commissie ⁽⁴⁾, zijn voor 2001 quota voor schelvis vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden schelvis die in de ICES-zones III a (Skagerrak en Kattegat) en III b, c en d (EG-wateren)

zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, het voor 2001 toegewezen quotum bereikt. Denemarken heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 17 november 2001. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden schelvis die in de ICES-zones III a (Skagerrak en Kattegat) en III b, c en d (EG-wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, worden geacht het aan Denemarken toegewezen quotum voor 2001 te hebben bereikt.

De visserij op schelvis in de wateren van de ICES-zones III a (Skagerrak en Kattegat), en III b, c en d (EG-wateren) door vaartuigen die de vlag van Denemarken voeren of die in Denemarken zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overslaan en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 17 november 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 334 van 30.12.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 223 van 18.8.2001, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 2371/2001 VAN DE COMMISSIE**van 4 december 2001****houdende opening van openbare inschrijving nr. 42/2001 EG voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor nieuwe vormen van industrieel gebruik**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2826/2000 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli 2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2047/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 80,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1623/2000 zijn onder meer de uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor de afzet van de door distillatie als bedoeld in de artikelen 27, 28 en 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 ontstane alcoholvoorraden die in het bezit zijn van de interventiebureaus.
- (2) Er dienen openbare inschrijvingen voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor nieuwe vormen van industrieel gebruik te worden gehouden om de voorraden communautaire alcohol uit wijnbouwproducten te verkleinen en om het mogelijk te maken dat in de Gemeenschap kleinschalige industriële projecten worden uitgevoerd of dat alcohol wordt verwerkt tot goederen die bestemd zijn voor uitvoer voor industriële doeleinden. De door de lidstaten opgeslagen communautaire alcohol uit wijnbouwproducten bestaat uit hoeveelheden die zijn verkregen bij distillatie als bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1677/1999 ⁽⁶⁾, alsmede in de artikelen 27 en 28 van Verordening (EG) nr. 1493/1999.
- (3) Sinds Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetaire stelsel voor de euro ⁽⁷⁾ van toepassing is, moeten de geboden prijzen en de zekerheden in euro worden uitgedrukt en moeten de betalingen plaatsvinden in euro.
- (4) Het is wenselijk om voor de biedingen minimumprijzen vast te stellen die naar categorie van eindbestemming zijn gedifferentieerd.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij openbare inschrijving nr. 42/2001 EG wordt alcohol uit wijnbouwproducten verkocht voor nieuwe vormen van industrieel gebruik. De alcohol is verkregen bij distillatie als bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87 en de artikelen 27 en 28 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 en is in het bezit van het Franse interventiebureau.

De te koop aangeboden hoeveelheid bedraagt 100 000 hectoliter alcohol 100 % vol. De nummers van de opslagtanks, de plaatsen van opslag en de hoeveelheid alcohol 100 % vol in elk van die opslagtanks zijn vermeld in de bijlage.

Artikel 2

De verkoop vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 en 101 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 en in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2799/98.

Artikel 3

De biedingen moeten worden afgegeven bij het interventiebureau dat in het bezit is van de betrokken alcohol, namelijk:

Onivins-Libourne, Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tel. (0033-5) 57 55 20 00; telex 57 20 25; fax (0033-5) 57 55 20 59), of bij aangetekend schrijven aan het adres van dit interventiebureau worden toegezonden.

De biedingen moeten zich bevinden in een verzegelde enveloppe met de vermelding „Soumission — adjudication en vue de nouvelles utilisations industrielles, nr. 42/2000 CE” (bod — openbare inschrijving voor nieuwe vormen van industrieel gebruik nr. 42/2001 EG), welke enveloppe zelf in de enveloppe met het adres van het betrokken interventiebureau moet zijn gedaan.

De biedingen moeten het betrokken interventiebureau bereiken uiterlijk op 20 december 2001 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).

Elk bod moet vergezeld gaan van het bewijs dat bij het interventiebureau dat de betrokken alcohol in zijn bezit heeft, een inschrijvingszekerheid ten bedrage van 4 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol is gesteld.

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.⁽²⁾ PB L 328 van 23.12.2000, blz. 2.⁽³⁾ PB L 194 van 31.7.2000, blz. 45.⁽⁴⁾ PB L 276 van 19.10.2001, blz. 15.⁽⁵⁾ PB L 84 van 27.3.1987, blz. 1.⁽⁶⁾ PB L 199 van 30.7.1999, blz. 8.⁽⁷⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

Artikel 4

De laagste prijs die kan worden geboden, bedraagt 7,5 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol die bestemd is voor de vervaardiging van bakkersgist, 26 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol die bestemd is voor de vervaardiging van scheikundige producten van het type aminen en chloraal voor uitvoer, 32 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol die bestemd is voor de vervaardiging van eau de Cologne voor uitvoer en 7,5 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol die bestemd is voor andere vormen van industrieel gebruik.

Artikel 5

De regeling inzake de bemonstering is vastgesteld bij artikel 98 van Verordening (EG) nr. 1623/2000. De prijs van de monsters bedraagt 10 EUR per liter.

Het interventiebureau verstrekt alle nuttige inlichtingen over de kenmerken van de te koop aangeboden alcohol.

Artikel 6

De uitvoeringszekerheid bedraagt 30 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

OPENBARE INSCHRIJVING Nr. 42/2001 EG VOOR DE VERKOOP VAN ALCOHOL VOOR NIEUWE VORMEN VAN INDUSTRIEEL GEBRUIK

Plaats van opslag, hoeveelheid en kenmerken van de te koop aangeboden alcohol

Lidstaat	Plaats van opslag	Nummer van de opslagtank	Hoeveelheid zuivere alcohol in hl 100 % vol	Artikel van Verordening (EEG) nr. 822/87 en Verordening (EG) nr. 1493/1999	Type alcohol	Alcoholgehalte (% vol)
Frankrijk	Onivins-Longuefuye 53200 Longuefuye	20	10 090	39	ruw	+ 92 %
		3	4 320	35	ruw	+ 92 %
		3	18 160	27	ruw	+ 92 %
		15	75	36	ruw	+ 92 %
		16	17 570	39	ruw	+ 92 %
		22	6 345	28	ruw	+ 92 %
		22	290	36	ruw	+ 92 %
		15	19 070	28	ruw	+ 92 %
		7	9 080	27	ruw	+ 92 %
		Onivins-Port-la-Nouvelle, Av. Adolphe-Turrel, BP 62, 11210 Port-la-Nouvelle	30	15 000	27	ruw
	Totaal		100 000			

**VERORDENING (EG) Nr. 2372/2001 VAN DE COMMISSIE
van 4 december 2001**

tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2796/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 6, leden 3 en 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Frankrijk heeft op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 bij de Commissie een aanvraag tot registratie van een benaming als beschermde oorsprongsbenaming ingediend voor de benaming „Pélardon”.
- (2) Overeenkomstig artikel 6, lid 1, van bovengenoemde verordening is geconstateerd dat deze aanvraag aan de voorschriften van die verordening voldoet, en met name alle in artikel 4 van die verordeningen bedoelde gegevens bevat.
- (3) Bij de Commissie is geen enkel bezwaar als bedoeld in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 ingediend naar aanleiding van de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾ van de in de bijlage bij deze verordening vermelde benaming.

(4) Deze benaming komt derhalve in aanmerking voor inschrijving in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” en dus voor bescherming in de hele Gemeenschap als beschermde oorsprongsbenaming.

(5) De bijlage bij deze verordening vormt een aanvulling op de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2036/2001 ⁽⁵⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 wordt aangevuld met de in de bijlage bij deze verordening vermelde benaming, die in het in artikel 6, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 bedoelde „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” wordt ingeschreven als beschermde oorsprongsbenaming (BOB).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 324 van 21.12.2000, blz. 26.

⁽³⁾ PB C 81 van 13.3.2001, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 18.12.1996, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 275 van 18.10.2001, blz. 9.

BIJLAGE

IN BIJLAGE I BIJ VERDRAG GENOEMDE PRODUCTEN VOOR MENSELIJKE CONSUMPTIE

Kaas

FRANKRIJK

Pélardon (BOB)

VERORDENING (EG) Nr. 2373/2001 VAN DE COMMISSIE
van 4 december 2001

houdende vijfde wijziging van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad van 6 maart 2001 tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en verlenging van de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/2000 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2199/2001 van de Commissie ⁽²⁾ inzonderheid op artikel 10, lid 1, tweede streepje,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie wordt door artikel 10 van Verordening (EG) nr. 467/2001 gemachtigd bijlage I op basis van besluiten van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties of het sanctiecomité Taliban te wijzigen.
- (2) Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 467/2001 omvat de lijst van personen en entiteiten die onder de krachtens

deze verordening ingestelde bevrozing van tegoeden vallen.

- (3) Op 19 oktober 2001 heeft het sanctiecomité Taliban besloten de lijst van personen en entiteiten waarvoor de bevrozing van tegoeden geldt, te wijzigen; bijlage I moet derhalve dienovereenkomstig worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De volgende entiteit wordt aan bijlage I bij Verordening (EG) nr. 467/2001 toegevoegd: „Export Promotion Bank of Afghanistan”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Christopher PATTEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 67 van 9.3.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 295 van 13.11.2001, blz. 16.

VERORDENING (EG) Nr. 2374/2001 VAN DE COMMISSIE
van 4 december 2001

betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, en met name op artikel 6, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 2102/2001 van de Commissie ⁽²⁾ is bepaald voor welke indicatieve hoeveelheden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercertificaten van het B-stelsel kunnen worden afgegeven.
- (2) Volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt, zouden de voor de lopende uitvoerperiode vastgestelde indicatieve hoeveelheden voor appels binnenkort kunnen worden overschreden. Deze overschrijding zou nadelig zijn voor de goede werking

van de uitvoerrestitutieregeling in de sector groenten en fruit.

- (3) Om deze situatie te verhelpen, moeten de certificaataanvragen van het B-stelsel worden afgewezen voor na 5 december 2001 uitgevoerde appels, zulks tot het einde van de lopende uitvoerperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen voor uitvoercertificaten van het B-stelsel voor appels, die zijn ingediend op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2102/2001 en waarvoor de aangifte ten uitvoer van de producten na 5 december 2001 en vóór 15 januari 2002 is aanvaard, moeten worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 december 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 283 van 27.10.2001, blz. 3.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 15 november 2001

houdende machtiging tot stilzwijgende verlenging of handhaving van de bepalingen betreffende aangelegenheden die vallen onder de gemeenschappelijke handelspolitiek en die vervat zijn in de tussen de lidstaten en derde landen gesloten vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdragen en handelsovereenkomsten

(2001/855/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 133,

Gelet op Beschikking 69/494/EEG van de Raad van 16 december 1969 betreffende de geleidelijke eenmaking van de akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de lidstaten en derde landen en betreffende onderhandelingen over communautaire akkoorden ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor de in de bijlage genoemde verdragen, overeenkomsten en protocollen werd, laatstelijk bij Beschikking 97/351/EG ⁽²⁾, machtiging verleend tot handhaving of stilzwijgende verlenging na de overgangperiode.
- (2) De betrokken lidstaten hebben verzocht om machtiging om de bepalingen van de in de bijlage genoemde vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdragen en soortgelijke overeenkomsten met derde landen die betrekking hebben op aangelegenheden die vallen onder de gemeenschappelijke handelspolitiek in de zin van artikel 133 van het Verdrag, stilzwijgend te verlengen of te handhaven, teneinde een onderbreking in hun op overeenkomsten berustende handelsbetrekkingen met de betrokken derde landen te vermijden.
- (3) Het merendeel van de terreinen die onder bovenbedoelde bepalingen van de nationale verdragen en overeenkomsten vallen, wordt inmiddels echter door communautaire overeenkomsten bestreken. Onder deze omstandigheden gaat het enkel om het verlenen van machtiging tot het handhaven van deze bepalingen voor de terreinen die niet onder communautaire overeenkomsten vallen. Deze machtiging doet geen afbreuk aan de verplichting van de lidstaten om elke onverenigbaarheid van deze verdragen en overeenkomsten met de bepa-

lingen van het communautaire recht te vermijden en, in voorkomend geval, ongedaan te maken.

- (4) De bepalingen van de stilzwijgend te verlengen of te handhaven verdragen en overeenkomsten hoeven geen belemmering te vormen voor de implementatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek.
- (5) De betrokken lidstaten hebben verklaard dat stilzwijgende verlenging of handhaving van deze verdragen en overeenkomsten het openen van communautaire handelsbesprekingen met de betrokken derde landen en het overnemen van de in de geldende bilaterale overeenkomsten voorkomende bepalingen op het gebied van de handel in de communautaire overeenkomsten niet in de weg staat.
- (6) Tijdens het bij artikel 2 van Beschikking 69/494/EEG bedoelde overleg is, zoals blijkt uit bovengenoemde verklaringen van de betrokken lidstaten, vastgesteld dat de bepalingen van de betreffende bilaterale verdragen en overeenkomsten geen belemmering vormen voor de implementatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek.
- (7) De betrokken lidstaten hebben zich voorts bereid verklaard deze verdragen en overeenkomsten aan te passen of, in voorkomend geval, op te zeggen, voorzover de stilzwijgende verlenging of handhaving van de bepalingen die betrekking hebben op aangelegenheden die vallen onder artikel 133 van het Verdrag een belemmering zou blijken te vormen voor de implementatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek.
- (8) De bedoelde verdragen en overeenkomsten bevatten clausules waarbij zij kunnen worden beëindigd, mits een opzeggingstermijn van drie tot twaalf maanden in acht wordt genomen.
- (9) Er bestaat derhalve geen enkel beletsel voor de stilzwijgende verlenging of handhaving van de betrokken bepalingen gedurende een periode van 4 jaar.

⁽¹⁾ PB L 326 van 29.12.1969, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 151 van 10.6.1997, blz. 24.

(10) Het is wenselijk te voorzien in de mogelijkheid bedoelde machtiging in te trekken indien de omstandigheden daartoe nopen en met name wanneer later zou blijken dat handhaving ervan een belemmering vormt of zou kunnen vormen voor de implementatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Het is derhalve opportuun een regeling vast te stellen waarbij de lidstaten worden verplicht de Commissie in kennis te stellen van de gevallen waarin een dergelijk risico zou kunnen bestaan,

betrokken derde landen vallen en voorzover zij verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke beleidslijnen.

Deze machtiging kan worden ingetrokken indien de omstandigheden daartoe nopen en met name wanneer later zou blijken dat handhaving ervan een belemmering vormt of zou kunnen vormen voor de implementatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de gevallen waarin een dergelijk risico zou kunnen bestaan.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bepalingen betreffende aangelegenheden die vallen onder de gemeenschappelijke handelspolitiek in de zin van artikel 133 van het Verdrag en die zijn vervat in de in de bijlage vermelde vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdragen en handelsovereenkomsten, kunnen tot en met 30 april 2005 stilzwijgend worden verlengd of gehandhaafd voor de onderwerpen die niet onder overeenkomsten tussen de Gemeenschap en de

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 15 november 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

M. AELVOET

BIJLAGE

«ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BELGIQUE/BELGIË	États-Unis d'Amérique/ Verenigde Staten	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriend- schaps-, handels- en scheepvaartverdrag	21.2.1961
	Honduras	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriend- schaps-, handels- en scheepvaartverdrag	25.3.1909
	Liberia	Déclaration complémentaire/Aanvullende verklaring	30.8.1909
	Maroc/Marokko	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriend- schaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1.5.1885
	Venezuela	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriend- schaps-, handels- en scheepvaartverdrag	4.1.1862
BENELUX	Paraguay	Accord de commerce et de navigation/Handels- en scheep- vaartakkoord	13.8.1963
	Union soviétique/USSR	Traité de commerce/Handelsverdrag	14.7.1971
DANMARK	Bolivia	Handelstraktat	9.11.1931
	Brasilien	Midlertidig aftale om mestbegunstigelsesklausul	30.7.1936
	Bulgarien	Ordning vedrørende den gensidige anvendelse af mestbe- gunstigelsesklausul (brevveksling)	27.7./5.8.1921
	Burma	Noteveksling vedrørende mestbegunstigelsesklausul	29.4.1948 og 17.4.1950
	Chile	Handels- og søfartstraktat	4.2.1899
	Columbia	Handels- og søfartstraktat	21.6.1923
	Costa Rica	Handels- og søfartstraktat	26.9.1956
	Den Arabiske Republik Egypten	Midlertidig handelsaftale	7.5.1930
	Den Dominikanske Repu- blik	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	26.7.1852
	De Forenede Stater	Handels- og søfartstraktat	1.10.1951
	El Salvador	Handels- og søfartstraktat	9.7.1958
	Guatemala	Handels- og søfartstraktat	4.3.1948
	Haiti	Handelstraktat	21.10.1937
	Iran	Venskabs-, etablerings- og handelstraktat	20.2.1934
	Israel	Foreløbig aftale (modus vivendi) om mestbegunstigelses- klausul i alle sager om søfart og i alt vedrørende told, osv.	14.11.1952
	Japan	Handels- og søfartstraktat	12.2.1912
	Liberia	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	21.5.1860
	Paraguay	Handels- og søfartstraktat	3.5.1967
	Peru	Handels- og søfartstraktat	10.6.1957
	Polen	Handels- og søfartstraktat	22.3.1924

(1)	(2)	(3)	(4)
DANMARK (fortsat)	Rumænien	Noteveksling om handel og søfart	28.8.1930
	Sovjetunionen	Handels- og søfartstraktat	17.8.1946
	Thailand	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	5.11.1937
		Noteveksling	9.3.1972
	Tjekkoslavakiet	Noteveksling om handel og søfart	18.4.1925
		Noteveksling om varebehandling	26.8.1929
	Tyrkiet	Etablerings-, handels- og søfartstraktat	31.5.1930
	Ungarn	Handels- og søfartskonvention	14.3.1887
	Uruguay	Handels- og søfartstraktat	4.3.1953
	Zaire	Handelskonvention	23.2.1885
DEUTSCHLAND	Argentinien	Handelsvertrag	19.9.1857
	Chile	Handelsvertrag	2.2.1951
	Dominikanische Republik	Freundschafts, Handels- und Schifffahrtsvertrag	23.12.1957
	Ecuador	Handelsvertrag	1.8.1953
	El Salvador	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	31.10.1952
	Indien	Handelsabkommen	19.3.1952 und 31.3.1955
	Iran	Handels-, Zoll- und Schifffahrtsvertrag	17.2.1929
	Japan	Handels- und Schifffahrtsvertrag	20.7.1927
	Pakistan	Handelsabkommen (ratifiziert)	4.3.1950
	Paraguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	30.7.1955
	Peru	Handelsabkommen (ratifiziert)	20.7.1951
	Saudi-Arabien	Freundschaftsvertrag, bestätigt und abgeändert durch Briefwechsel	26.4.1929 31.3./10.7.1952
	Türkei	Handelsvertrag	27.5.1930
	Uruguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	18.4.1953
	Vereinigte Staaten	Freundschafts-, Handels- und Schifffahrtsvertrag	29.10.1954
ΕΛΛΑΔΑ	Βουλγαρία	Συνθήκη εμπορίου	9.7.1964
	Καμερούν	Εμπορική συμφωνία	29.10.1962
	Κύπρος	Εμπορική συμφωνία	23.8.1962
	Αίγυπτος	Προσωρινή εμπορική συμφωνία	10.4.1962
	Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής	Συνθήκη φιλίας, εμπορίου και ναυτιλίας	3.8.1951
	Ινδία	Συνθήκη εμπορίου	14.2.1958
	Ιράν	Σύμβαση εγκαταστάσεως, εμπορίου και ναυτιλίας	9.1.1931
	Ισραήλ	Σύμβαση εμπορίου και ναυτιλίας	22.7.1952
	Ιαπωνία	Συνθήκη φιλίας, εμπορίου και ναυτιλίας	20.5.1899
	Λίβανος	Προξενική σύμβαση ναυτιλίας, εμπορικών και αστικών δικαιωμάτων	6.10.1948
	Λιβύη	Εμπορική συμφωνία (1)	16.3.1957
	Πακιστάν	Εμπορική συμφωνία	17.1.1963
	Γιουγκοσλαβία	Οικονομική συνεργασία και εμπορικές συναλλαγές	1.10.1960
		Εμπορική συμφωνία	17.12.1974
		Συμφωνία εμπορίου και ναυτιλίας	2.11.1927
	Γκάνα	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Νιγηρία	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Σιέρα Λεόνε	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Νέα Ζηλανδία	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
Τζαμάικα	Ανταλλαγή επιστολών	17.11.1926	
Τρινιτάντ και Τομπάγκο	Ανταλλαγή επιστολών	17.11.1926	
Σρι Λάνκα	Ανταλλαγή επιστολών	26.11.1926	
ΕΣΣΔ	Σύμβαση εμπορίου και ναυτιλίας	11.6.1929	

(1)	(2)	(3)	(4)
ESPAÑA	Brasil	Canje de notas que regula el intercambio comercial	16.5.1962
	Costa Rica	Convenio de cooperación económica	29.8.1972
	Ecuador	Convenio de cooperación económica	9.5.1974
	Guatemala	Convenio de cooperación económica	31.10.1972
	Honduras	Convenio de cooperación económica	17.10.1972
	Hungría	Acuerdo a largo plazo sobre intercambios comerciales, navegación, transporte y desarrollo de la cooperación económica, industrial y técnica	8.4.1976
	México	Acuerdo de cooperación económica y comercial	14.10.1977
	Panamá	Protocolo de cooperación económica	15.6.1964
	Perú	Acuerdo comercial	23.5.1953
	Uruguay	Tratado comercial sobre la concesión de la cláusula de nación más favorecida	24.2.1954
FRANCE	Albanie	Traité de commerce et de navigation	14.12.1963
	Canada	Convention d'établissement et de navigation	12.5.1933
	Colombie	Convention relative à l'établissement des nationaux, au commerce et à la navigation	30.5.1892
	Costa Rica	Traité de commerce	30.4.1953
	Cuba	Convention commerciale et protocole	6.11.1929
	Équateur	Accord commercial	20.3.1959
	El Salvador	Traité de commerce	23.3.1953
	Hongrie	Convention commerciale	13.10.1925
	Iran	Convention d'établissement et de navigation	24.6.1964
	Liberia	Traité de commerce et de navigation	17.4.1852
	Libye	Convention de coopération économique (1)	10.8.1955
	Paraguay	Accord commercial	11.9.1956
	République dominicaine	Accord commercial (2)	20.12.1954
	Tchécoslovaquie	Convention commerciale	2.7.1928
	Uruguay	Convention de commerce et de navigation Protocole additionnel	4.6.1892 30.12.1953
	Venezuela	Accord de commerce et de navigation	26.7.1950
Yougoslavie	Convention de commerce et de navigation	30.1.1929	
IRELAND	Arab Republic of Egypt	Exchange of notes in regard to commercial relations	25/28.7.1930
		Exchange of notes prolonging the provisional Commercial Agreement of 25/28.7.1930	27.2.1951
	Brazil	Exchange of notes in regard to commercial relations	16.10.1931
	Costa Rica	Exchange of notes in regard to commercial relations	2.8.1933 and 2.4.1934
	Guatemala	Exchange of notes in regard to commercial relations	8.2. and 10.4.1930
	United States	Treaty of friendship, commerce and navigation	21.10.1950
	Vietnam	Exchange of notes in regard to commercial relations	1.12.1964
ITALIA	Africa del Sud	Estensione del trattato con il Regno Unito alle province di: Natal	10.3.1884
		Transval	28.5.1906
		Orange	13.7.1907
		Nota verbale	1.5.1948
	Argentina	Convenzione commerciale	1.6.1894
		Protocollo	31.1.1895
		Protocollo addizionale	4.3.1937
		Convenzione sui pagamenti	4.3.1937

(1)	(2)	(3)	(4)
ITALIA (segue)	Bulgaria	Protocollo sostitutivo del trattato di commercio e di navigazione	19.12.1950
	Cile	Trattato di commercio e di navigazione	12.7.1898
	Cuba	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	12.7.1898
		Protocollo addizionale	29.12.1903
	Ecuador	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	12.8.1900
		Convenzione addizionale	26.2.1911
	Haiti	Convenzione di commercio e di navigazione e scambi di note	14.6.1954
	Iran	Trattato di commercio, di stabilimento e di navigazione	26.1.1955
		Scambio di note	9.2.1955
	Iugoslavia	Convenzione di commercio e di navigazione	31.3.1955
	Libano	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	15.2.1949
	Liberia	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	23.10.1862
		Dichiarazione comune	24.11.1951
	Nicaragua	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	25.1.1906
	Nuova Zelanda	Scambio di note	24.11.1967
	Panama	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione, protocollo e scambio di note	7.10.1965
	Perù	Trattato di commercio e di navigazione e dichiarazione	23.12.1874
	Polonia	Trattato di commercio	12.5.1922
	Romania	Protocollo doganale (3)	25.11.1950
	Stati Uniti	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	2.2.1948
		Accordo supplementare al trattato	26.9.1951
	Svizzera	Trattato di commercio	27.1.1923
		Protocolli	28.11.1925 e 30.12.1933
	Turchia	Trattato di commercio e di navigazione e scambio di note	29.12.1936
	Ungheria	Trattato di commercio e di navigazione	4.7.1928
		Protocollo doganale (3)	28.3.1950
	URSS	Trattato di commercio e di navigazione	11.12.1948
Uruguay	Trattato di commercio	26.2.1947	
Venezuela	Trattato d'amicizia, di navigazione e di commercio	19.6.1861	
	Modus vivendi	29.6.1939	
Yemen	Trattato d'amicizia e di relazioni economiche	4.9.1937	
LUXEMBOURG	États-Unis d'Amérique	Traité d'amitié, d'établissement et de navigation	23.2.1962
NEDERLAND	Afghanistan	Vriendschaps- en handelsverdrag	26.7.1939
	Arabische Republiek	Voorlopige handelsovereenkomst	17.3.1930
	Egypte		
	Bolivia	Handelsverdrag	30.5.1929
	Brazilië	Voorlopig handelsakkoord	15.3.1937
	Bulgarije	Notawisseling	1/9.3.1922
	Canada	Handelsovereenkomst	11.7.1924
	Colombia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1.5.1829
	Costa Rica	Handels- en scheepvaartovereenkomst	3.6.1957
	El Salvador	Handelsverdrag en briefwisseling	13.3.1956
	Ethiopië	Overeenkomst nopens de meestbegunstigingsclausule	30.9.1926
	Guatemala	Handelsverdrag	12.5.1926
	Haiti	Handelsverdrag en notawisseling	7.9.1926
	Hongarije	Handelsovereenkomst	9.12.1924

(1)	(2)	(3)	(4)
NEDERLAND (vervolg)	Iran	Voorlopig handelsverdrag en briefwisseling	20.6.1928
	Japan	Handels- en scheepvaartverdrag	6.7.1912
	Jemen	Vriendschapsverdrag	12.4.1939
	Joegoslavië	Handels- en scheepvaartverdrag	28.5.1930
	Liberia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	20.12.1862
	Marokko	Handels- en scheepvaartverdrag	20.12.1862
	Maskate	Handelsverdrag	27.8.1877
	Mexico	Handelsverdrag	27.1950
	Polen	Handels- en scheepvaartverdrag	30.5.1924
	Roemenië	Handelsschikking	29.8.1930
	Tsjechoslowakije	Overeenkomst	20.1.1923
	Turkije	Notawisseling	21.11.1929
	Uruguay	Handels- en scheepvaartverdrag	29.1.1934
		Protocol	12.6.1953
	Venezuela	Verdrag betreffende de diplomatieke betrekkingen	11.5.1920
	Verenigde Staten	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	27.3.1956
	Zaire	Overeenkomst met de internationale Vereniging van de Kongo	27.12.1884
Zuid-Afrika	Voorlopig akkoord nopens de handelsbetrekkingen en de scheepvaart	20.2.1935	
PORTUGAL	Bulgária	Acordo de comércio a longo prazo	11.2.1975
	Checoslováquia	Acordo de comércio a longo prazo	1.3.1975
	Cuba	Acordo de comércio a longo prazo	13.9.1976
	União das Repúblicas	Acordo de comércio	19.12.1974
UEBL/BLEU	Afrique du Sud/Zuid-Afrika	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	13.7.1937
	Albanie/Albanië	Échange de lettres/Briefwisseling	19.2.1929
	Argentine/Argentinië	Accord provisoire/Voorlopig akkoord	16.1.1934
	Bolivie/Bolivia	Traité d'amitié et de commerce/Vriendschaps- en handelsverdrag	18.4.1912
		Avenant au traité/Aanvullend protocol	10.12.1963
	Brésil/Brazilië	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	14.1.1932
	Bulgarie/Bulgarije	Échange de lettres/Briefwisseling	8.2.1926
	Canada	Convention de commerce/Handelsovereenkomst	3.7.1924
	Chili	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	27.8.1936
	Colombie/Colombia	Échange de lettres portant application à l'UEBL du traité conclu entre les Pays-Bas et la Colombie le 1 ^{er} mai 1829/ Briefwisseling van toepassing in de BLEU voor het Verdrag afgesloten tussen Nederland en Colombia van 1 mei 1829	19 et/en 22.8.1936
	Équateur/Ecuador	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	5.3.1887
		Avenant au traité/Aanvullend protocol	19.10.1937
	Guatemala	Traité de commerce et de navigation/Handels- en scheepvaartverdrag	7.11.1924
	Haïti	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	9.7.1936
	Hongrie/Hongarije	Échange de lettres/Briefwisseling	30.9.1924
Iran	Convention de commerce et de navigation/Handels- en scheepvaartovereenkomst	9.5.1929	

(1)	(2)	(3)	(4)
UEBL/BLEU (suite/vervolg)	Nouvelle-Zélande/Nieuw-Zeeland	Accord commercial provisoire par échange de lettres/ Voorlopig handelsakkoord bij briefwisseling	5.12.1933
	Pologne/Polen	Traité de commerce/Handelsverdrag	30.12.1922
	Roumanie/Roemenië	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	28.8.1930
	Tchécoslovaquie/Tsjechoslowakije	Traité de commerce/Handelsverdrag	28.12.1925
	Uruguay	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	22.2.1937
	Viêt Nam/Vietnam	Échange de lettres portant sur le traitement de la nation la plus favorisée dans le domaine tarifaire/Briefwisseling betreffende de toepassing van de meestbegunstigingsclausule op tarifair gebied	16 et/en 20.1.1956
	Yémen/Jemen	Convention commerciale/Handelsovereenkomst	7.12.1936
	Yougoslavie/Joegoslavië	Traité de commerce et de navigation/Handels- en scheepvaartverdrag	16.12.1926
UNITED KINGDOM	Afghanistan	Treaty of friendship and commerce	22.11.1921
		Trade convention	5.6.1923
		Exchange of notes	6.5.1930
	Argentina	Treaty of amity, commerce and navigation	2.2.1825
	Bolivia	Treaty of commerce	1.8.1911
	Burma	Treaty regarding the recognition of Burmese independence, and related matters, with exchange of notes.	17.10.1947
		Exchange of notes regulating commercial relations pending the conclusion of a new Treaty of commerce and navigation	24.12.1949
	Columbia	Treaty of friendship, commerce and navigation	16.2.1866
		Protocol applying the Treaty of certain parts of the Dominions	20.8.1912
		Exchange of notes	30.12.1938
		Treaty of friendship, commerce and navigation	27.11.1849
	Costa Rica	Protocol respecting the application of the Treaty to certain parts of the Dominions	18.8.1913
		Treaty of commerce with declaration	14.7.1923
	Hungary	Treaty of commerce and navigation	23.7.1926
	Iran	Treaty of peace and commerce	4.3.1857
		Commercial convention	9.2.1903
		Agreement modifying the commercial convention	21.3.1920
	Japan	Treaty of commerce, establishment and navigation, with Protocols and exchanges of notes	14.11.1962
		Exchange of notes on voluntary export control	14.11.1962
	Liberia	Treaty of friendship and commerce	21.11.1848
		Agreement modifying the Treaty of 21.11.1848	23.7.1908
	Morocco	General treaty	9.12.1856
		Convention of commerce and navigation	9.12.1856
		Exchange of notes, concerning the convention of 9.12.1856	1.3.1957
Muscat and Oman	Treaty of friendship, commerce and navigation with exchange of letters	20.12.1951	
Nepal	Treaty of peace and friendship	30.10.1950	

(1)	(2)	(3)	(4)
UNITED KINGDOM (cont'd)	Nicaragua	Treaty of friendship, commerce and navigation	28.7.1905
	Peru	Treaty of friendship, commerce and navigation	10.4.1850
		Agreement relating to commerce and navigation (with Protocols and exchange of notes)	6.10.1936
		Exchange of notes regarding the continuance in force of Articles 4 and 5 of the Commercial Agreement of 6.10.1936	28.1.1950
		Treaty of commerce and navigation	26.11.1923
	Romania	Treaty of commerce and navigation with Protocols and exchange of notes	6.8.1930
	Soviet Union	Temporary Commercial Agreement (*)	16.2.1934
	Switzerland	Treaty of friendship, commerce and reciprocal establishment	6.9.1855
		Convention applying the Treaty of 1855 to the Dominions	30.3.1914
		Exchange of notes applying to Liechtenstein Commercial Agreements in force	26.4.1924
		Treaty of commerce and navigation	1.3.1930
	Turkey	Exchange of notes relating to certain commercial matters	28.2.1957
		Convention of commerce	3.7.1815
	United States	Convention	20.10.1818
		Convention of commerce	6.8.1827
		Treaty of amity, commerce and navigation	18.4.1825
	Venezuela	Convention	29.10.1834
		Exchange of notes	3.2.1903
		Treaty of commerce and navigation with exchange of notes Agreement on trade and payments	12.5.1927 27.11.1936
BENELUX	Honduras	Handelsakkoord/Accord commercial	30.1.1959
	Joegoslavië/Yougoslavie	Handelsakkoord/Accord commercial	18.6.1958
	Marokko/Maroc	Handelsakkoord/Accord commercial	5.8.1958
DANMARK	Indonesien	Handelsaftale	9.9.1952
	Madagaskar	Handelsaftale	10.12.1965
	Marokko	Handelsaftale	26.7.1961
	Senegal	Handelsaftale	11.4.1962
	Tunesien	Handelsaftale	8.6.1960
DEUTSCHLAND	Afghanistan	Handelsabkommen	31.1.1958
	Jugoslawien	Handelsabkommen	11.6.1952
		Protokoll	16.7.1964
	Philippinen	Handelsabkommen	28.2.1964
	Türkei	Abkommen über Warenverkehr	16.2.1952
ΕΛΛΑΔΑ	Ιράν	Εμπορική συμφωνία	3.2.1976
	Τυνησία	Εμπορική συμφωνία	2.3.1960
	Ιορδανία	Εμπορική συμφωνία	27.2.1977
	Συρία	Εμπορική συμφωνία	27.5.1969
	Μάλτα	Εμπορική συμφωνία	14.4.1976

(1)	(2)	(3)	(4)
ESPAÑA	Angola	Acuerdo de cooperación y comercial	18.3.1983
	Egipto	Acuerdo comercial	19.5.1976
	República Dominicana	Convenio de cooperación económica	2.6.1973
	Siria	Convenio de cooperación económica	26.9.1952
FRANCE	RAE (République arabe d'Égypte)	Accord commercial	10.7.1964
ITALIA	Colombia	Modus vivendi	19.6.1952
	Somalia	Accordo commerciale e di cooperazione economica e tecnica	1.7.1960
PORTUGAL	Paquistão	Acordo comercial	6.7.1981
BENELUX	Israël	Accord commercial/Handelsakkoord	29.8.1958
	Philippines/Filippijnen	Accord commercial/Handelsakkoord	14.3.1967
ITALIA	Cuba	Scambio di note	9.9.1950
	India	Accordo commerciale e scambio di lettere	6.10.1959
			7.7.1964
	Libano	Accordo commerciale	4.11.1955
	Svizzera	Accordo commerciale	21.10.1950
Yemen	Protocollo addizionale (al trattato d'amicizia e di relazioni economiche del 4.1937)	5.10.1959	
DANMARK	Cameroun	Handelsaftale	8.10.1962
DEUTSCHLAND	Ecuador	Handelsabkommen	1.8.1953
	Kolumbien	Handelsabkommen	9.11.1957
ΕΛΛΑΔΑ	Βραζιλία	Εμπορική συμφωνία	9.6.1975
	Αιθιοπία	Εμπορική συμφωνία	22.6.1959
	Λιβερία	Εμπορική συμφωνία	29.6.1973
	Μεξικό	Εμπορική συμφωνία	12.4.1960
ESPAÑA	El Salvador	Acuerdo comercial	2.12.1982
	Nicaragua	Convenio de cooperación económica	4.3.1974
	Senegal	Acuerdo comercial	15.11.1978
PORTUGAL	Argélia	Acordo comercial	16.6.1976
	Brasil	Acordo de comércio	7.9.1966
	México	Acordo económico e comercial	28.8.1980
	Guiné-Bissau	Acordo comercial	13.1.1978
	Marrocos	Acordo comercial	28.1.1977
	Zimbabué	Acordo comercial	10.9.1982
UEBL/BLEU	Mexique/Mexico	Accord commercial/Handelsakkoord	16.9.1950
BENELUX	Tunisie/Tunesië	Accord commercial/Handelsakkoord	1.8.1958
DEUTSCHLAND	Indonesien	Handelsabkommen vom	22.4.1953
	Südkorea	Handelsabkommen vom	8.4.1965

(1)	(2)	(3)	(4)
ΕΛΛΑΔΑ	Αίγυπτος	Εμπορική συμφωνία	1.1.1979
	Μαρόκο	Εμπορική συμφωνία	1.1.1961
	Τουρκία	Εμπορική συμφωνία	7.11.1953
	Ινδία	Εμπορική συμφωνία	31.1.1973
	Ισραήλ	Εμπορική συμφωνία	30.1.1969
	Πακιστάν	Εμπορική συμφωνία	17.1.1963
ESPAÑA	Camerún	Acuerdo comercial	4.2.1964
	Chile	Convenio comercial y de cooperación económica	9.3.1977
	Gabón	Acuerdo de cooperación económica y comercial	6.2.1976
	Jordania	Acuerdo comercial	16.12.1980
	Túnez	Acuerdo comercial	20.4.1961
FRANCE	Afrique du Sud ⁽⁵⁾	Échange de lettres	18.4.1964
	Corée du Sud	Échange de lettres	12.3.1963
	Inde ⁽⁵⁾	Accord commercial et échange de lettres	19.10.1959
	Liban	Accord commercial	25.3.1955
ITALIA	Corea del Sud	Accordo commerciale	9.3.1965
	El Salvador	Accordo commerciale	30.3.1953
		Protocollo addizionale	21.12.1955
	Indonesia	Accordo commerciale	23.3.1951
	Iran	Scambio di note	29.1.1958
			23.3.1961
	Israele	Accordo commerciale	5.3.1954
		Scambio di lettere	5.1.1956
			21.10.1956
		Processi verbali	11.2.1964
Repubblica Dominicana	Accordo commerciale	18.2.1954	
Iugoslavia	Accordo commerciale	1.7.1967	
	Protocollo e scambio di note successivo	30.4.1969	
PORTUGAL	Cabo Verde	Accordo comercial	20.4.1980
	Egipto	Acordo comercial	20.3.1983
	Moçambique	Acordo comercial	25.5.1981
	São Tomé e Príncipe	Acordo comercial	17.7.1978
	Tanzânia	Acordo comercial	30.7.1975
BENELUX	Japon/Japan	Accord commercial/Handelsakkoord	8.10.1960
		Protocoles et <i>agreed minutes</i> /Protocollen en <i>agreed minutes</i>	13.4.1963
		Échange de lettres/Briefwisseling	30.4.1963
DANMARK	Argentina	Handels- og betalingsaftale	25.11.1957
	Elfenbenskysten	Handelsaftale	23.11.1966
	Israel	Handelsaftale	14.11.1952

(1)	(2)	(3)	(4)
DEUTSCHLAND	Argentinien	Handels- und Zahlungsabkommen	25.11.1957
	Brasilien	Handelsabkommen	1.7.1955
	Chile	Protokoll über Handels- und Zahlungsverkehr	2.11.1956
	Gabun	Wirtschaftsabkommen	11.7.1962
	Japan	Handelsabkommen	1.7.1960
	Kamerun	Handelsabkommen	8.3.1962
	Neuseeland	Handelsabkommen	20.4.1959
	Pakistan	Handelsabkommen und Protokoll	9.3.1957
	Paraguay	Handelsabkommen	25.7.1955
	Schweiz	21. Zusatzprotokoll zum (aufgehobenen) deutsch-schweizerischen Handelsabkommen	13.9.1977
	Somalia	Handelsabkommen	19.1.1962
	Sri Lanka	Handelsabkommen	1.4.1955
	Tansania	Handels- und Wirtschaftsabkommen	6.9.1962
	Uganda	Handelsabkommen	17.3.1964
ΕΛΛΑΔΑ	Καναδάς	Εμπορική συμφωνία	9.6.1975
	Σουδάν	Εμπορική συμφωνία	22.6.1959
	Ζαΐρ	Εμπορική συμφωνία	3.7.1958
	Κορέα	Εμπορική συμφωνία	29.6.1973
	Κύπρος	Εμπορική συμφωνία	12.4.1960
ESPAÑA	Cuba	Convenio comercial	23.1.1979
	Colombia	Acuerdo comercial	27.6.1979
	India	Acuerdo de comercio y de cooperación económica	14.12.1972
	Madagascar	Acuerdo comercial	20.1.1965
	Pakistán	Acuerdo comercial	29.11.1976
	Uruguay	Convenio sobre intercambio comercial	24.2.1954
	Zaire	Acuerdo de cooperación económica	21.11.1983
FRANCE	Argentine	Accord commercial et de paiement	25.11.1957
	Israël	Accord commercial	10.7.1953
		Protocole	16.1.1967
		Échange de lettres	24.12.1968
	Japon	Accord commercial et protocole	14.5.1963
		Protocole	26.7.1966
	Mexique	Accord commercial	11.7.1950
	Norvège	Accord commercial	3.7.1951
		Protocole	2.4.1960
		Échange de lettres	6.2.1964
	Suisse	Accord commercial	21.11.1967
	Turquie	Accord commercial	31.8.1946
Yougoslavie	Accord commercial	25.1.1964	
	Protocole	6.5.1970	

(1)	(2)	(3)	(4)
ITALIA	Argentina	Accordo commerciale e scambio di note	25.11.1957
	Canada	Modus vivendi commerciale	28.4.1948
	Costa Rica	Modus vivendi commerciale e scambio di note	20.6.1953 23.6.1953
	Giappone	Agreed minutes	31.12.1936
	Guatemala	Modus vivendi commerciale	6.6.1936
	Malta	Accordo commerciale	28.7.1967
	Marocco	Accordo commerciale Protocollo	28.1.1961 24.2.1963
	Messico	Accordo commerciale Protocollo Scambio di note	15.9.1949 28.10.1963 20.7.1963
	Pakistan	Accordo commerciale	10.1.1963
	Paraguay	Accordo commerciale	8.7.1959
	Repubblica araba d'Egitto	Protocollo commerciale	29.4.1959
	Siria	Accordo commerciale	10.11.1955
	Tunisia	Accordo commerciale e Protocollo addizionale	23.11.1961 2.8.1963
	NEDERLAND	Arabische Republiek Egypte	Handelsovereenkomst
Argentinië		Handels- en betalingsovereenkomst	25.11.1957
Turkije		Handelsakkoord	6.9.1949
PORTUGAL	Angola	Acordo comercial	20.1.1979
	Colômbia	Acordo comercial	28.12.1978
	Coreia do Sul	Acordo comercial	2.12.1977
	Equador	Acordo comercial	16.12.1976
	Senegal	Acordo comercial Protocol adicional	30.1.1975 21.2.1980
	Tunisia	Acordo comercial	9.11.1974
	Zaire	Acordo comercial	16.12.1983
	UEBL/BLEU	Argentine/Argentinië	Acord commercial et de paiement/Handels- en betalings- akkoord
Pakistan		Accord commercial/Handelsakkoord	15.3.1952
ÖSTERREICH	Republik Korea	Handelsabkommen	31.10.1971
	Vereinigten Staaten von Amerika	Freundschafts-, Handels- und Konsularvertrag	19.6.1928
SUOMI	Iran	Kauppasopimus	9.6.1976
	Japani	Kauppa- ja merenkulkusopimus	7.6.1924
	Kiina	Pitkäaikainen kauppasopimus	11.6.1982
	Pakistan	Kauppasopimus	12.10.1962
	Kazakstan	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	29.9.1992
	Ukraina	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä Merenkulkusopimus	14.5.1992 3.4.1974
	Uzbekistan	Sopimus kaupasta, taloudellisesta ja teknologisesta yhteis- työstä	1.10.1992
	Valko-Venäjä	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	20.5.1992

(1)	(2)	(3)	(4)
SUOMI (jatkuu)	Venäjä	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	20.1.1992
		Merenkulkusopimus	3.4.1974
	Vietnam	Kauppasopimus	9.1.1978
	Yhdysvallat	Ystävyys-, kaupp- ja konsulisopimus	13.2.1934
SVERIGE	Abanien	Handelsavtal	6.12.1984
	Argentina	Vänskaps-, handels- och sjöfartsavtal	17.7.1885
		Ministeriella noter om handelsförbindelserna	20.1.1960
	Australien	Ministeriella noter om varuutbytet	25.5.1953
	Brasilien	Ministeriella noter om reglerande av handelsförbindelserna	16.10.1931
		Ministeriella noter om handelsförbindelserna	28.7.1936
	Bulgarien	Ministeriella noter om av handelsförbindelserna	31.12.1923
		Långtidsavtal om handel	29.9.1980
	Chile	Handels- och sjöfartsavtal	30.10.1936
	Colombia	Avtal om handelsförbindelserna	9.3.1928
	Nordkorea	Handelsavtal	20.11.1973
	De socialistiska rådsrepubliker- blikernas union	Handelsavtal	15.3.1924
	Egypten	Ministeriella noter om handelsförbindelserna	7.6.1930
	Elfenbenskusten	Handelsavtal	27.8.1965
	El Salvador	Ministeriella noter om handelsförbindelserna	23.6.1936
	Guatemala	Ministeriella noter om handelsförbindelserna	11.7.1936
	Indien	Ministeriella noter om handeln	31.5.1955
	Indonesien	Handelsavtal	29.7.1954
	Iran	Bosättnings-, handels- och sjöfartsavtal	10.5.1929
	Japan	Handels- och sjöfartsavtal	19.5.1911
		Handelsavtal	5.3.1952
		Avtal om utvecklingen av handeln och de ekonomiska förbindelserna	17.12.1971
	Kazakistan	Handelsavtal	23.3.1994
	Kina	Handelsavtal	15.5.1979
		Överenskommelse om ändring i handelsavtalet av den 15 maj 1979	30.6.1997
	Madagaskar	Handelsavtal	2.4.1966
	Marocco	Handelsavtal	25.4.1986
	Moçambique	Handelsavtal	19.8.1981
	Nya Zeeland	Ministeriella noter om handels- och sjöfartsförbindelserna	24.5.1935
	Peru	Ministeriella noter om handels- och sjöfartsavtal	19.10.1944
	Polen	Handels- och sjöfartsavtal	2.12.1924
		Långtidsavtal om handeln	13.4.1978
	Rumänien	Bosättnings-, handels- och sjöfartsavtal	7.10.1931
		Långtidsavtal om handeln	8.11.1980
	Ryska federationen	Avtal om handelsförbindelser	4.2.1993
	Senegal	Handelsavtal	24.2.1967
	Slovenien	Handelsavtal	8.6.1993
	Thailand	Vänskaps-, handels- och sjöfartsavtal	5.11.1937
Tjeckien	Handels- och sjöfartsavtal	18.4.1923	
Tunisien	Handelsavtal	20.9.1977	

(1)	(2)	(3)	(4)
SVERIGE (<i>forts.</i>)	Turkiet	Handels- och sjöfartsavtal	29.9.1929
		Tilläggsavtal till handels- och sjöfartsavtalet	24.3.1939
		Ministeriella noter om upphävandet av tullkoncessioner i 1929 och 1939 års avtal	28.12.1960
			27.1.1962
			19.2.1962
		Handelsavtal	7.6.1948
	Ungern	Ministeriella noter om förlängning av 1948 års handelsavtal	30.6.1953
		Handels- och sjöfartsavtal	8.11.1928
		Långtidsavtal om handeln	23.2.1982
		Protokoll om ändrad giltighetstid för 1982 års långtidsavtal	1.9.1987
	Uruguay	Handels- och sjöfartsavtal	13.8.1936
	Vietnam	Handelsavtal	1.12.1976
Vitryssland	Handelsavtal	10.3.1994	

(¹) Αναστέλλεται η εφαρμογή της συμφωνίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 945/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 15.4.1992, σ. 53).

L'application de l'accord est suspendue conformément au règlement (CEE) n° 945/92 du Conseil (JO L 101 du 15.4.1992, p. 53).

(²) Reconduction autorisée sous réserve d'une déclaration du gouvernement français concernant les articles 11 et 12 relatifs à l'obligation française d'achat de tabac.

(³) Protocollo richiamato e riesaminato in occasione dell'accordo commerciale quadro fra i due paesi.

(⁴) Russian Federation and other former Soviet Republics which have succeeded to the Agreement, or parts thereof, in accordance with international law.

(⁵) Prorogation par échange de notes.»

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 4 oktober 2000

betreffende staatssteun ten gunste van Verlipack — België

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2926)

(Slechts de teksten in de Nederlandse en de Franse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/856/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken en gezien hun opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Ingevolge in 1997 binnengekomen klachten betreffende door het Waals Gewest aan Verlipack verleende steun waarvan de verenigbaarheid met de staatssteunregels niet was vastgesteld, heeft de Commissie deze zaak op 18 november 1997 in het register van de niet-aangemelde steunmaatregelen ingeschreven.
- (2) Op 16 september 1998 besloot de Commissie op grond van de officieel door België verstrekte gegevens, na een onderzoek van de maatregel in het licht van de artikelen 92 (thans artikel 87) en volgende van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-overeenkomst⁽¹⁾, geen bezwaar tegen de maatregelen van het Waals Gewest te maken. In de beschikking werd geconcludeerd dat de maatregelen met de richtsnoeren inzake kapitaalbreng door de overheid in ondernemingen⁽²⁾, hierna „richtsnoeren” genoemd, verenigbaar waren, en dat de inbreng van het Waals Gewest overeenkwam met het gedrag van een investeerder van risicokapitaal in normale marktomstandigheden. Bovendien bewees de daarmee gepaard gaande en daadwerkelijke meerderheidsinbreng van een particuliere investeerder, de groep Heye-Glas, hierna „Heye” genoemd, dat de groep Verlipack op termijn rendabel en levensvatbaar was.
- (3) Volgens de pers en verschillende klagers zouden de productievestigingen van Verlipack in 1998 nieuwe verliezen hebben geleden. Bovendien zou de van 11 april 1997 daterende particuliere inbreng in het kapitaal van de holding Verlipack I⁽³⁾, volgens een klager in

werkelijkheid zijn verstrekt door het Waals Gewest in de vorm van twee leningen van de SRIW⁽⁴⁾.

- (4) Bij schrijven van 14 december 1998 en 13 januari 1999 verzocht de Commissie België om inlichtingen over de ontwikkeling van Verlipack alsook over de beweringen inzake de toekenning van die twee leningen aan Heye.
- (5) Bij schrijven van 25 februari 1999, dat op 1 maart 1999 werd ingeschreven, verstrekte België de gevraagde toelichtingen op grond waarvan de Commissie zich ertoe genoopt zag het onderzoek naar alle in 1997 door het Waals Gewest ten gunste van Verlipack verleende steunmaatregelen, te heropenen.
- (6) Op 19 mei 1999 besloot de Commissie de procedure van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽⁵⁾ in te leiden ten aanzien van de maatregelen ten gunste van Verlipack.
- (7) Bij schrijven van 1 juli 1999 stelde de Commissie België in kennis van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van deze steun.
- (8) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁶⁾ bekendgemaakt. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken.
- (9) De Commissie heeft van de belanghebbenden opmerkingen terzake ontvangen. De Commissie heeft deze bij een schrijven van 3 december 1999 voor reactie aan België doorgezonden en heeft bij schrijven van 22 december 1999, dat op 3 januari 2000 ingeschreven is, de opmerkingen van België ontvangen.

⁽¹⁾ PB C 29 van 4.2.1999, blz. 13.

⁽²⁾ Bulletin EG 9-1984.

⁽³⁾ De holding werd op 24 januari 1997 door de groep Beaulieu opgericht, zonder deelneming van het Waals Gewest.

⁽⁴⁾ Société Régionale d'Investissement de Wallonie, société anonyme d'intérêt public (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Wallonië, naamloze vennootschap van openbaar nut).

⁽⁵⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 288 van 9.10.1999, blz. 24.

II. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGELEN

II.1. De begunstigde

- (10) SA Verlipack was, totdat zij op 18 januari 1999 failliet werd verklaard, de grootste Belgische producente van hol verpakkingsglas, met een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie. De onderneming stelde 735 werknemers te werk in haar fabrieken te Ghlin, Jumet en Mol. De twee Waalse vestigingen, Jumet en Ghlin, zijn krachtens een regionale steunregeling, de Belgische wet van 30 december 1970 ⁽¹⁾, in ontwikkelingszones gelegen. De naamloze vennootschappen Verlipack Ghlin, Verlipack Jumet en Verlipack Mol werden in 1985 opgericht in het kader van de door de Commissie goedgekeurde herstructurering van de holglassector, waarbij de Nationale Maatschappij voor de Herstructurering van de Nationale Sectoren een deelneming van 49 % in deze vennootschappen nam ⁽²⁾.
- (11) In 1989 verwierf het Waals Gewest overeenkomstig de bijzondere wet van 15 januari 1989 de aandelen zonder stemrecht van de vestigingen te Ghlin en Jumet, terwijl de aandelen van de vestiging te Mol aan het Vlaams Gewest werden overgedragen. Na verscheidene kapitaalverhogingen door de particuliere aandeelhouder (Imcopack Wallonië en Imcopack Vlaanderen, die deel uitmaken van de groep Beaulieu) werd de overheidsdeelneming succesievelijk verlaagd. Ten slotte verkocht het Waals Gewest in december 1996 zijn aandelen in de twee Waalse vestigingen, waarvan de waarde op 113 712 000 BEF werd geraamd, aan de groep Beaulieu. Aldus werden de Waalse Verlipackvestigingen tijdelijk vennootschappen zonder overheidsdeelneming.
- (12) In september 1996 sloot de Duitse industriegroep Heye-Glas een overeenkomst inzake technische bijstand met de groep Verlipack. Deze overeenkomst werd nadien, op 11 april 1997, tot bijstand op het gebied van het management en tot financiële bijstand uitgebreid. Op deze datum nam Heye een deelneming in de op 24 januari 1997 door Beaulieu opgerichte holding Verlipack I voor een bedrag van 515 miljoen BEF. Na de verhoging van het kapitaal van de holding Verlipack I tot een totaal bedrag van 1,030 miljard BEF had Heye één aandeel meer in bezit dan de groep Beaulieu. Op 11 april 1997 werd holding Verlipack II opgericht tussen de aandeelhouders van de holding Verlipack I en het Waals Gewest (een inbreng van 350 miljoen BEF of 25,35 %), waarvan het kapitaal 1 380 500 000 BEF bedroeg.
- (13) Rekening houdend met de toetreding van Heye, de wereldleider in de holglastechnologie, haar kapitaal-inbreng, het strategische plan dat in belangrijke investeringen voorzag, alsook de oriëntatie op groeiemarkten, kon het Waals Gewest erop rekenen dat deze onderneming op lange termijn rendabel en levensvatbaar zou worden.

- (14) De nieuwe in 1998 geleden verliezen die volgens de bestuurders van Verlipack te wijten zijn aan een overcapaciteit op de betrokken markt, zijn in tegenspraak met de zeer gunstige vooruitzichten welke werden vastgesteld bij het sluiten van de overeenkomst met Heye inzake technische en financiële bijstand en bijstand op gebied van het management.
- (15) Op 7 januari 1999 werden de staking van de activiteiten van de fabriek te Mol (Vlaanderen) en de indiening van een aanvraag om een gerechtelijk akkoord voor de fabrieken te Jumet en Ghlin (Wallonië) aangekondigd.
- (16) De Rechtbank van Koophandel van Turnhout sprak op 11 januari 1999 het faillissement van de vestiging van Verlipack te Mol (Vlaanderen) uit, terwijl de Rechtbank van Koophandel van Bergen op 18 januari 1999 het faillissement van de zes vennootschappen van de glasgroep Verlipack (de vestigingen te Ghlin en Jumet, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo en Imcourlease) uitsprak.

II.2. De steunmaatregelen

II.2.1. Onder de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallende maatregelen

- (17) Bij de oprichting van de holding Verlipack II, waarvan de holding Verlipack I aandeelhouder is met een kapitaal van 1,030 miljard BEF, dat voor de helft eigendom is van de groep Beaulieu en voor de helft van de Duitse groep Heye (die één aandeel meer bezit), nam het Waals Gewest een deelneming van 200 miljoen BEF. Door omzetting van de participatielening van 150 miljoen BEF nam zijn deelneming toe tot 350 miljoen BEF, hetgeen overeenkomt met 25,35 % van het kapitaal van de holding Verlipack II.

II.2.2. Niet onder de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallende maatregelen

- (18) Uit de op 25 februari 1999 door België verstrekte inlichtingen blijkt dat het Waals Gewest bijkomende maatregelen heeft genomen toen de groep Heye aandeelhouder van Verlipack is geworden. Overeenkomstig de besluiten van 8 januari en 12 maart 1997 van de Raad van bestuur van de SRIW werden aan Heye twee leningen van elk 250 miljoen BEF toegekend, „dat wil zeggen het bedrag van de inbreng in geld van Heye in de holding A (bedrag dat overigens als kapitaal in de holding B en vervolgens als kapitaal in de exploitatievennootschappen Verlipack is ingebracht)”.
 (19) Het betreft in casu:
 (20) — een op 27 maart 1997 uitgegeven obligatielening van 250 miljoen BEF met een looptijd van 5 jaar tegen een rente van 5,10 % plus 1 % risicopremie, bestemd voor het financieren van de kapitalisatie van de vestigingen te Ghlin en Jumet en van investeringen in de drie exploitatievestigingen van de groep Verlipack, waaronder de vestiging te Mol in Vlaanderen.

⁽¹⁾ PB L 312 van 9.11.1982, blz. 18.

⁽²⁾ Steunmaatregel N 123/85.

- (21) Een clause inzake de voorwaardelijke afstand van schuldvordering bepaalt dat „ingeval op de overeengekomen vervaldag van een schijf van de lening de vennootschap II ... en de drie exploitatievennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack Mol failliet zouden zijn verklaard, de bedragen die De Onderneming vanaf die vervaldag en met inbegrip van de op die dag vervallen termijn verschuldigd is, niet meer moeten worden terugbetaald aan de SRIW, die zich er in dat geval toe verbindt in zoverre afstand van schuldvordering te doen, mits De Onderneming tot die dag regelmatig de termijnen, zowel de hoofdsom als de rente, heeft afgelost. Deze clause is evenwel niet van toepassing, indien het faillissement het gevolg is van een weloverwogen beleid van de meerderheidsaandeelhouder Heye, dat tot gevolg heeft dat de productie naar derde landen wordt overgebracht.”.
- (22) — een op 28 maart 1997 toegekende lening met een looptijd van tien jaar tegen een „rente gelijk aan de BIBOR-rente op zes maanden die geldt op de eerste werkdag van elk semester waarvoor ze verschuldigd is,..., vermeerderd met 1,5 % ... De Onderneming kan echter te allen tijde besluiten om voor de gehele resterende looptijd van de lening voor een vaste rente van 7 % per jaar te opteren”.
- (23) De in de leningovereenkomst opgenomen bestemmingsclausule bepaalt dat „het gehele bedrag ... bestemd is ter financiering van de verwezenlijking van de operaties, beschreven in de als bijlage bij deze overeenkomst gevoegde schema's”. Deze clausule moest „leiden tot een verhoging in geld van het kapitaal van SA Verlipack Ghlin met ten minste 300 miljoen BEF en ... van dat van SA Verlipack Jumet met ten minste 300 miljoen BEF, alsook tot investeringen door de drie exploitatievennootschappen van de groep overeenkomstig het investeringsplan ...”.
- (24) De in de overeenkomst opgenomen clause inzake onmiddellijke opeisbaarheid geeft de SRIW de mogelijkheid de onmiddellijke terugbetaling van de lening te eisen in onder meer de volgende gevallen: „wanneer kennelijk onjuiste inlichtingen worden verstrekt; wanneer De Onderneming een wettelijke of contractuele verplichting met betrekking tot de lening zelfs ten dele niet nakomt; ingeval van niet-uitvoering van de bestemmingsclausule (financieringsoperaties) uiterlijk op 31 juli 1997; wanneer de voorziene investeringen niet op 31 december 2000 ten belope van ten minste 80 % van de voorziene bedragen zijn verwezenlijkt ...; ingeval van vrijwillige liquidatie van de vennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack Mol ...”.
- (25) — Ten slotte werden door het Waals Gewest aan de groep Beaulieu betalingsfaciliteiten toegekend bij de koop van 25 911 aandelen en winstaandelen van de groep Verlipack volgens de overeenkomst van december 1996. Enerzijds zou de betaling over termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005 gespreid worden en anderzijds zou geen rente worden berekend over de bedragen die op de in de overeenkomst vastgestelde data verschuldigd zijn.

II.3. De door de Commissie aangevoerde redenen voor de inleiding van de procedure

- (26) Na de mededeling van België van 25 februari 1999 waarin werd bevestigd dat de Waalse autoriteiten Heye twee leningen van 250 miljoen BEF elk hebben toegekend voor de financiering van de intrede van deze onderneming in het kapitaal, twijfelt de Commissie eraan of het Waals Gewest bij zijn deelneming van 350 miljoen BEF in het kapitaal van Verlipack, het beginsel van een particuliere investeerder die handelt volgens de normale voorwaarden in een markteconomie, heeft nageleefd.
- (27) Op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 kan de Commissie haar beschikking herroepen wanneer informatie ontbrak die van doorslaggevend belang was voor de beoordeling van een kapitaalbreng door de overheid in de zin van de kaderregeling. De kapitaalbreng van de Waalse autoriteiten gaat immers niet langer gepaard met een inbreng van een particuliere aandeelhouder omdat de particuliere aandeelhouder een beroep op overheidsmiddelen heeft gedaan.
- (28) Een particuliere investeerder zou geen 350 miljoen BEF (25,35 %) in het kapitaal hebben ingebracht en Heye geen 500 miljoen BEF hebben geleend ter financiering van haar toetreding als meerderheidsaandeelhouder van Verlipack zoals het Waals Gewest heeft gedaan. Rekening gehouden met de toekenning van de twee leningen bedragen de maatregelen van de Waalse autoriteiten ten gunste van Verlipack 850 miljoen BEF.
- (29) Wat de besteding van het bedrag van de twee leningen, in totaal 500 miljoen BEF, betreft, is in de twee overeenkomsten alsook in de besluiten van de Raad van bestuur van de SRIW van 8 januari 1997 bepaald dat de geleende bedragen tot een kapitaalverhoging van de vestigingen te Ghlin en Jumet moeten leiden alsook tot investeringen overeenkomstig het investeringsplan, welke in twee fasen (1997-1999 en 2000-2001) moeten worden verwezenlijkt. In haar beschikking van 19 mei 1999 heeft de Commissie geoordeeld dat de met die twee leningen overeenkomende steun de groep Verlipack ten goede is gekomen.
- (30) De Commissie heeft geoordeeld dat de voorwaarden waaronder de twee leningen zijn toegekend evenmin met het gedrag van een particulier investeerder in een markteconomie in overeenstemming zijn. Het betreft hier ten eerste de uitgifte van een obligatielening waarin een clause inzake afstand van een schuldvordering ingeval van faillissement is opgenomen en ten tweede de toekenning van een tweede lening die slechts vanaf het vierde jaar, namelijk vanaf 28 maart 2000 daadwerkelijk diende te worden terugbetaald.
- (31) De Commissie heeft tevens vastgesteld dat de maatregelen van België niet als reddingssteun kunnen worden beschouwd daar zij niet aan de vastgestelde voorwaarden voldoen⁽¹⁾.

(1) Achtste Verslag over het mededingingsbeleid, punt 228.

- (32) Aangezien een herstructureringsplan en realistische veronderstellingen over de toekomstige exploitatievoorwaarden, voor Verlipack, meer bepaald wat de evolutie van de markt betreft, ontbraken, heeft de Commissie geoordeeld dat de maatregelen ten gunste van Verlipack niet op grond van de kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ⁽¹⁾ konden worden goedgekeurd.
- (33) Op grond van de gegevens waarover de Commissie beschikt, kunnen de steunmaatregelen ten gunste van Verlipack evenmin als steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken worden beschouwd.
- (34) Op de markt voor hol verpakkingsglas waarop Verlipack werkzaam is, is er intracommunautair handelsverkeer en in dit handelsverkeer bestaat een zekere concurrentie. Voorts is volgens de verklaringen van de leiding van Verlipack het faillissement een consequentie van de prijsdaling die te wijten is aan overcapaciteit in de glasproductie op de Europese markt. Ten slotte had de Commissie vastgesteld dat de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt, door de door België verleende steun zodanig kunnen worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.
- (35) De Commissie heeft ook twijfel ten aanzien van het eventuele voordeel dat de groep Beaulieu zou toevallen dankzij de betalingsfaciliteiten bij de koop van de niet-stemgerechtigde bevoorrechte aandelen en de winstaandelen voor een bedrag van 113 723 000 BEF. De groep Beaulieu heeft het Waals Gewest na de faillietverklaring van Verlipack immers geen enkel bedrag uitgekeerd.
- III. OPMERKINGEN VAN DE BELANGHEBBENDEN**
- (36) Naar aanleiding van de uitnodiging opmerkingen te maken overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag, heeft de Commissie vier opmerkingen ontvangen, drie van klagers en één van de particuliere investeerder.
- (37) De eerste belanghebbende die hoopte dat in deze zaak volledige klaarheid zou worden geschapen, heeft een document van 27 februari 1997 voorgelegd dat was ondertekend door de heer Robert Collignon, toenmalig minister-president bevoegd voor economische zaken in het Waals Gewest. Het document betreft het „opzetten van de holding: groep Beaulieu (Verlipack), Heye-Glas en Waals Gewest op grond van de voorziening in de begroting van 350 miljoen BEF (besluit van de Waalse Gewestregering van 12 december 1996)“.
- (38) Volgens dit document blijkt uit de situatie van de twee Waalse vestigingen op 31 augustus 1996 dat verliezen werden geleden die voor het einde van 1996 op 184 miljoen BEF werden geraamd en die, volgens het document, als volgt kunnen worden verklaard:
- de aanhoudende zwakte van de Europese markt die tot een daling van de verkoopprijzen heeft geleid;
 - de slechte kwaliteit van de sinds enkele jaren door Verlipack gefabriceerde producten die met name te wijten is aan de gebrekkige werking van bepaalde ovens;
 - ontoereikend management;
 - het verlies van belangrijke markten door de bovengenoemde kwaliteitsproblemen en vertrouwensverlies ten aanzien van de onderneming en haar huidige aandeelhouders van wie wordt aangenomen dat zij zich financieel uit de sector wensen terug te trekken.
- (39) Uit dit document blijkt tevens dat de meerderheidsaandeelhoudster, de groep Beaulieu, ondanks de inbreng van meer dan 2 miljard BEF en aanzienlijke investeringen, er niet in is geslaagd een behoorlijke kwaliteit en productiviteit te bereiken. Hoewel de op 1 september 1996 tussen de groep Beaulieu en Heye gesloten overeenkomst tot een spectaculair kwaliteitsherstel van het geproduceerde glas en de productiviteit van de twee Waalse vestigingen geleid heeft, zijn de resultaten zeer negatief gebleven.
- (40) De aan de Commissie gezonden opmerkingen bevatten evenwel geen enkel element inzake de twee leningen ten bedrage van 500 miljoen BEF, dat de Commissie in staat stelt de verenigbaarheid van de leningen met de gemeenschappelijke markt te beoordelen.
- (41) Een tweede belanghebbende heeft onder meer uitdrukking gegeven aan zijn aanhoudende bezorgdheid over de reeds toegekende of eventueel nog toe te kennen steun ten gunste van Verlipack. De belanghebbende maakt zich inzonderheid zorgen over de overname van de vestiging te Ghlin door de heer Dominique Balcaen, die de voortzetting van de activiteiten in deze vestiging ⁽²⁾ mogelijk heeft gemaakt. Volgens deze belanghebbende zou een oven van de overgenomen vestiging beslist binnen een of twee jaar moeten worden vervangen teneinde de productie op middellange termijn te kunnen voortzetten. De kosten hiervan zouden een investering vergen van 200 tot 300 miljoen BEF. De belanghebbende vraagt zich evenwel af of de nieuwe eigenaar van de vestiging te Ghlin in staat is een dergelijke investering te financieren zonder nieuwe staatssteun.
- (42) De Commissie wordt erop gewezen dat de sector glasverpakking met overcapaciteit blijft kampen en door een scherpe concurrentie en aanzienlijk intracommunautair handelsverkeer wordt gekenmerkt. Elke nieuwe steun ten behoeve van Verlipack zou nadelige gevolgen voor de andere ondernemingen in de holglassector hebben. Rekening gehouden met de voorgeschiedenis inzake staatssteun ten gunste van Verlipack en de kennelijke pogingen van de Waalse autoriteiten om de staatssteun te verhullen door de toekenning van leningen aan een derde, wordt de Commissie uitgenodigd alle regeringen en begunstigen van dergelijke steun erop te wijzen dat een dergelijk gedrag niet kan worden geduld.
- (43) De particuliere investeerder, Heye, merkt in de eerste plaats ten aanzien van de procedure op dat zij pas van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 kennis genomen heeft door de bekendmaking in het Publicatieblad van 9 oktober 1999 en dat zij geen toegang tot de originele tekst van deze beschikking heeft gehad.

⁽¹⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

⁽²⁾ Manufacture du Verre.

- (44) In de tweede plaats merkt zij op dat de twee op 27 en 28 maart 1997 door het Waals Gewest toegekende leningen voor een totaal bedrag van 500 miljoen BEF, „verplicht bestemd waren om volledig te worden overgedragen aan de ondernemingen Verlipack Jumet SA en Verlipack Ghlin SA, die respectievelijk de vestigingen te Jumet en Ghlin exploiteren, volgens de voorwaarden van de leningovereenkomst. Die middelen hebben de twee bedoelde dochterondernemingen bereikt door twee kapitaalverhogingen van Verlipack Holding I en vervolgens van Verlipack Holding II. De middelen zijn uiteindelijk gebruikt om het kapitaal van de exploitatiedochterondernemingen te verhogen”.
- (45) Heye verklaart reeds in maart 1997 (dus voor de sluiting van de leningovereenkomsten) bij het Gewest navraag te hebben gedaan of de voorgenomen maatregelen eventueel als staatssteun konden worden aangemerkt en of zij bij de Commissie dienden te worden aangemeld. Heye vat de houding van de vertegenwoordigers van de Waalse autoriteiten als volgt samen: „Zij hielden staande dat er geen staatssteun was en dat zij de gewoonte hadden steunvoornemens bij de Commissie aan te melden en dat zij dit op zich zouden nemen”.
- (46) Bovendien kon er volgens de Waalse autoriteiten, gelet op de hoogte van de rente die, althans de eerste jaren als vergoeding voor de twee leningen werd verlangd, in geen geval staatssteun zijn. Zij beweerden ten slotte dat het optreden vergelijkbaar was met dat van een particuliere investeerder en dat er afwijkingen van het gemeene recht betreffende het toezicht op staatssteun van toepassing waren, gezien de geografische ligging van de productievestigingen van de groep Verlipack.
- (47) Heye had geen redenen te twijfelen aan de verklaringen van de vertegenwoordigers van een onderneming die in overheidshanden was. Heye was evenmin verplicht inlichtingen in te winnen over de juistheid van de aanmelding, daar deze verplichting niet voor de begunstigde, en nog minder voor derden geldt ⁽¹⁾.
- (48) Volgens de investeerder heeft hij slechts een beperkte rol bij de voorbereiding van de aanmelding bij de Commissie gespeeld en de Waalse autoriteiten alle gevraagde gegevens verstrekt. Volgens Heye „mag de begunstigde vanaf het ogenblik waarop de aanmelding is geschied vertrouwen op de volledigheid en de juistheid ervan, temeer daar zij is verricht door de autoriteiten die op grond van artikel 10 van het EG-Verdrag ertoe gehouden zijn loyaal met de communautaire instellingen samen te werken”. Derhalve kan het haar, noch de begunstigde onderneming worden aangewreven dat de Waalse autoriteiten in de aanmelding bij de Commissie die tot de beschikking van 16 september 1998 geleid heeft het bestaan van de twee leningen niet onthuld hebben.
- (49) Aangaande de grond van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 om geen bezwaar te maken tegen de kapitaalbreng door de Waalse autoriteiten merkt zij op dat de bewering dat „... Heye bij haar intrede in het kapitaal van Verlipack geen beroep heeft willen doen op eigen middelen” niet met de werkelijkheid strookt. Bij de toekenning van de leningen had zij zich immers ertoe moeten verbinden dat Holding II in de drie vestigingen van de groep Verlipack zou investeren voor een totaal bedrag van 2,452 miljard BEF volgens een gefaseerd plan dat loopt tot 2002 en waarvan een kopie bij de opmerkingen is gevoegd. Deze voor de investeringen voorziene middelen vertegenwoordigen een bedrag dat aanzienlijk hoger is dan de 500 miljoen BEF die haar door de SRIW zijn geleend.
- (50) Naast de kapitaalbreng die betrekking heeft op het door de Waalse autoriteiten geleende bedrag van 500 miljoen BEF is Heye begonnen met de tenuitvoerlegging van dit plan en heeft zij op 27 maart 1998 en op 19 juni 1998 respectievelijk 100 miljoen BEF en 200 miljoen BEF geïnvesteerd. De bewijzen van de betaling, uit eigen middelen en kredieten die door Heye's bankier tegen marktvoorwaarden zijn verleend, zijn bij de opmerkingen gevoegd. Aldus zou de investeerder voor een totaal bedrag van 800 miljoen BEF aan de kapitaalverhogingen van de groep Verlipack hebben bijgedragen.
- (51) Bovendien was er volgens Heye geen enkele andere verbintenis van de Waalse autoriteiten naast de twee leningen van 500 miljoen BEF en de kapitaalbreng van 350 miljoen BEF.
- (52) Heye is van mening dat zij met de nakoming van haar verbintenissen, te weten de investering in de groep Verlipack volgens een gefaseerd plan en de overdracht van een jaarproductie van 50 000 ton glas vanuit een oven in Duitsland naar een vestiging in Wallonië, de geloofwaardigheid van het destijds opgestelde herstructureringsplan heeft bewezen. Dit plan zou redelijke kansen hebben gehad om te slagen en tot de sanering van Verlipack te leiden. De moeilijkheden die Verlipack vervolgens heeft gekend en die tot het faillissement van de meeste vennootschappen van de groep in januari 1999 hebben geleid, zouden veroorzaakt zijn door externe omstandigheden, met name door de ongunstige en snelle ontwikkeling van de prijzen van hofverpakkingsglas.
- (53) Volgens Heye was deze prijsontwikkeling in 1997 niet voorzienbaar. Algemeen werd aangenomen dat de prijzen dat jaar een dieptepunt hadden bereikt. Heye verstrekt vervolgens vertrouwelijke cijfers tot staving van de in 1997 geraamde prijzen.
- (54) Gelet op haar verbintenis een plan uit te voeren van investeringen van in totaal bijna 1,8 miljard BEF in enkel de Waalse vestigingen, is Heye van mening dat „het optreden van de Waalse autoriteiten ten gunste van de groep Verlipack zou kunnen worden gelijkgesteld met dat van een particuliere investeerder met een omvang vergelijkbaar met die van de overheidsorganen” ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Arrest van 11 juli 1996, Zaak C-39/94, SFEI, Jurispr., blz. I-3579, r.o. 73.

⁽²⁾ Arrest van 21 maart 1991 in Zaak C-305/89, Alfa Romeo, Jurispr., blz. I-1603, r.o. 18 en 19.

- (55) Heye wijst erop dat onderscheid moet worden gemaakt tussen ondernemingen die slechts hebben gediend als tussenschakel voor de overdracht van de middelen, zoals in het onderhavige geval, en ondernemingen die daaruit een voordeel hebben gehaald waardoor zij kunnen worden aangemerkt als begunstigde in de zin van de regels inzake het communautaire toezicht op staatssteun⁽¹⁾. Volgens Heye, die overigens de aanzienlijke verliezen bij de Verlipack-transactie betreurt, kan een eventuele beschikking van de Commissie op grond van artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 waarin België wordt aangemaand de steun terug te vorderen ten aanzien van Heye niet worden gegeven.
- (56) Ten slotte heeft Heye bij haar opmerkingen een in januari 1999 neergelegde uiteenzetting van de gebeurtenissen bij de Rechtbank van Koophandel van Bergen gevoegd, die een van de bijlagen vormde bij het verzoek om een gerechtelijk akkoord.

IV. DE OPMERKINGEN VAN BELGIË

IV.1. Opmerkingen ten aanzien van de inleiding van de procedure

- (57) België herinnert in zijn opmerkingen van 29 september 1999 in de eerste plaats aan de omstandigheden waarin de SRIW is opgetreden, met name bij de toekenning van de twee leningen, die tijdens haar onderzoek dat geleid heeft tot de beschikking van 16 september 1998 niet bij de Commissie zijn aangemeld. Volgens België zou de groep Heye, in de context van de onderhandelingen met de groep Beaulieu en vervolgens met het Waals Gewest, de SRIW in 1996 om financiering van haar inbreng in het kapitaal van de groep Verlipack hebben gevraagd. De SRIW zou Heye destijds eraan herinnerd hebben dat haar rol bestond in „het bijdragen aan de financiering van industriële of commerciële activiteiten en niet in het verlenen van subsidies waarvoor het Waals Gewest bevoegd was via de verschillende mechanismen waarover het beschikt”⁽²⁾.
- (58) Vervolgens beklemtoont België de talloze geloofwaardigheidselementen, waaronder met name de financieringen die door de twee particuliere aandeelhouders en de bankiers zijn toegestaan, het sluiten van een bijstands-overeenkomst, de reputatie en de vakbekwaamheid van Heye alsook het herstructureringsplan voor Verlipack en de gunstige vooruitzichten van het bedrijf, die hebben bewezen dat de SRIW evenals het Waals Gewest bij het nemen van hun besluit voorzichtig en zorgvuldig te werk zijn gegaan.
- (59) Hoewel het faillissement volgens België een ongelukkig en moeilijk voorzienbaar gevolg is van de verslechtering die zich na het optreden van de overheid en de particuliere investeerders ten gunste van Verlipack heeft voorgedaan, is er geen enkel nieuw element dat aantoont dat de Belgische particuliere en overheidspartners die hun vertrouwen in Heye hebben gesteld, een beoordelingsfout van dusdanige aard hebben gemaakt dat kan worden vastgesteld dat zij destijds niet volgens de criteria van een particuliere investeerder in een markteconomie hebben gehandeld.
- (60) In verband hiermee verwijst België naar de bovengenoemde brief van de SRIW aan Heye volgens welke „het niet langer zou gaan om een onderneming met een „hoog risico”” (Verlipack) en „het ons derhalve niet buitensporig lijkt van Heye te eisen dat zij 50 % van het risico zou dekken dat Heye als gering beschouwt”.
- (61) België vraagt zich vervolgens af of „Heye geen blijk heeft gegeven van lichtzinnigheid ten aanzien van zijn partners die niet tot de glassector behoren door hun industriële, commerciële en financiële vooruitzichten voor te stellen die veel te optimistisch en schromelijk verkeerd waren”. De autoriteiten, de groep Beaulieu en de banken zouden door hun nieuwe partner zijn misleid, „hetgeen hun vanzelfsprekend niet kan worden verweten in hun beoordeling van het hun voorgelegde dossier”. België concludeert in zijn opmerkingen ten aanzien van het besluit van de SRIW om Heye te financieren dat de autoriteiten zich bij het onderzoek van het dossier als een particuliere investeerder hebben gedragen, gezien de door Heye verstrekte gegevens over de toekomst van Verlipack volledig geloofwaardig bleken te zijn. Het faillissement 22 maanden na de uitvoering van de overheidsmaatregelen bewijst volgens België niet dat de SRIW en het Waals Gewest in maart 1997 niet als een particuliere investeerder zouden hebben gehandeld.
- (62) Ten aanzien van de voorwaarden van de lening en de obligatielening die bij het onderzoek dat heeft geleid tot de beschikking van 16 september 1998 niet bij de Commissie was aangemeld, maakt België in de eerste plaats opmerkingen ten aanzien van de referentierentevoet van 7,21 % die in de eerste helft van 1997 in België van toepassing was.
- (63) De rente over de obligatielening ten bedrage van 250 miljoen BEF met een looptijd van 5 jaar die de SRIW op 27 maart 1997 ten gunste van Heye heeft uitgegeven, bedraagt 5,10 %, verhoogd met 1 % risicopremie.
- (64) De rente over de op 28 maart 1997 toegekende lening met een looptijd van tien jaar en een aflossingsvrijstelling van drie jaar, komt overeen met de BIBOR-rente op zes maanden die van toepassing is op de eerste werkdag van elk semester waarover de rente verschuldigd is, vermeerderd met 1,5 % (hetgeen overeenstemt met een rentevoet van 4,92 % voor de periode van 28 maart 1997 tot 31 september 1997, en van 5,30 % voor de periode van 1 oktober 1997 tot 30 september 1998).

⁽¹⁾ Arrest van 24 oktober 1996 in Zaken C-329/93, C-62/95 en C-63/95, Duitsland e.a. tegen Commissie, Jurispr., blz. 5151, punt 56.

⁽²⁾ De brief van de SRIW van 21 januari 1996 aan Heye is bij de opmerkingen gevoegd.

- (65) België herinnert eraan dat volgens een op verzoek van de Commissie door KPMG verrichte studie over de wijze van vaststelling van referentierentevoeten in de context van steunmaatregelen in de Europese Unie de bijzondere hoge referentierentevoet destijds niet in overeenstemming was met de marktrentevoeten. Na deze studie heeft de Commissie bij een schrijven aan de lidstaten van 18 augustus 1997 ⁽¹⁾ de methode voor het vaststellen van de referentierentevoeten gewijzigd en vastgesteld dat „de rente van een overheidslening met een looptijd van vijf jaar lager kan zijn dan de EMI-rente zonder een steunelement te bevatten”. De vanaf 1 augustus 1997 toepasselijke referentierentevoet bedroeg 5,55 % ⁽²⁾.
- (66) Wat de voorwaarden van de leningen betreft, concludeert België dat zij geen steunelement bevatten en dat het faillissement van de exploitatievennootschap van Verlipack geen gevolgen voor de vergoeding, noch voor de terugvordering van de leningen heeft, aangezien de schuldenaar solvent is. Overigens zullen die leningen in een bij de Rechtbank van Koophandel te Luik aanhangige procedure worden teruggevorderd.
- (67) Ten aanzien van de clause inzake de afstand van schuldvordering van de obligatielening van 27 maart 1997 doet België een beroep op de verplichting van Heye om de lening volledig terug te betalen, d.w.z. de hoofdsom, de rente en de boeten, wegens niet-naleving van de clause inzake de bestemming van de middelen. Volgens België is de afstand van de schuldvordering krachtens artikel 2 van de overeenkomst inzake de obligatielening voorwaardelijk. De bestemmingsclause bepaalt dat „het totale bedrag bestemd is om op de voorgeschreven wijze de verwezenlijking van de in de bij de onderhavige overeenkomst gevoegde schema's beschreven verrichtingen te financieren” en moet „leiden tot een verhoging van het kapitaal van SA Verlipack Ghlin met minstens 400 miljoen BEF in contanten en... van SA Verlipack Jumet met minstens 300 miljoen BEF in contanten alsook tot investeringen in de drie exploitatiemaatschappijen van de groep overeenkomstig het investeringsplan...”. België betoogt tevens dat de bovengenoemde overeenkomst op geldige wijze ontbonden is ⁽³⁾ voordat voldaan was aan de voorwaarden tot onmiddellijke opeisbaarheid van de lening, meer bepaald het faillissement van Verlipack Holding II. Volgens België zou de afstandsclause in dit verband niet van toepassing zijn omdat „Verlipack Holding II momenteel niet failliet is” ⁽⁴⁾.
- (68) Ten aanzien van de vraag of de clause inzake de afstand van de schuldvordering al dan niet een steunmaatregel vormt, wijst België erop dat de dekking van 250 miljoen BEF die Heye van de SRIW verkreeg, slechts een „gering risico” inhield hetgeen verklaart waarom er een risicopremie van 1 % werd berekend. België erkent dat de overeengekomen rentevoet van 6,10 % hoogstens 6,50 % had kunnen bedragen.
- (69) Ten slotte concludeert België ten aanzien van de door de SRIW aan Heye toegekende leningen dat „niets erop wijst dat Heye, gelet op haar resultaten en solvabiliteit, haar kapitaal in Verlipack niet had kunnen financieren door een beroep te doen op andere financiële instellingen dan de SRIW en tegen gelijkwaardige voorwaarden, uitgezonderd eventueel de vergoeding van de obligatielening”.
- (70) Volgens het investeringsplan moest ten minste 80 % van de voorziene bedragen op 31 december 2000 besteed zijn. Blijkens bijlage 14 bij de opmerkingen van België is in 1997 en 1998 in de drie vestigingen te Mol, Jumet en Ghlin, een totaal bedrag van 438,4 miljoen BEF geïnvesteerd, terwijl Heye zich ertoe verbonden had in totaal 2,452 miljard BEF in de drie vestigingen te investeren. Volgens België zouden de investeringen in Jumet en Ghlin 294,5 miljoen BEF bedragen, met uitsluiting van de 143,9 miljoen BEF die in de vestiging te Mol in Vlaanderen is geïnvesteerd en in het totale bedrag van de investeringen is begrepen.
- (71) Ten aanzien van de verbintenis van de banken om de investeringen te financieren verwijst België naar zijn eerdere mededelingen van 28 augustus 1997, 2 april 1998 en 25 februari 1999. Volgens die mededelingen bedroeg het krediet van de groep Verlipack bij de banken op 30 september 1997 995 miljoen BEF. De brieven waarnaar België verwijst zijn ter beschikking van de Commissie (een brief van 29 november 1996 van Crédit Lyonnais België aan Verlico; brieven van 22 en 23 augustus en 29 november 1996 van de Kredietbank aan Verlico). De financiële steun van Verlico (groep Beaulieu) is op 11 april 1997 bevestigd en bedraagt een miljard BEF.
- (72) Voorts maakt België opmerkingen over de conclusie waartoe de Commissie op grond van de haar ter beschikking staande gegevens is gekomen in haar besluit van 19 mei 1999 inzake de vraag of de steun van 500 miljoen BEF als herstructureringssteun aan de groep Verlipack kon worden beschouwd. België wijst erop dat destijds aan de voorwaarden van de richtsnoeren was voldaan. België verwijst daarbij naar een realistisch en duidelijk herstructureringsplan, een bedrijfsplan voor de periode 1997-2000 dat Verlipack duurzaam zou saneren en betrekking had op een herstructurering, een nieuwe industriële strategie, groepssynergie, kwaliteitsverbetering en een investeringsprogramma voor een bedrag van 2,452 miljard BEF. Ten slotte wijst België er tevens op dat de twee Waalse vestigingen van Verlipack in een steunzone in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-verdrag zijn gelegen.

⁽¹⁾ SG(97) D/7114.

⁽²⁾ Voordien 7,21 %.

⁽³⁾ Op 20 januari 1999 volgens de nota van 25 februari 1999 die de Commissie ter hand is gesteld bij het onderzoek dat geleid heeft tot de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag.

⁽⁴⁾ Vonnis van 31 mei 1999 van de Rechtbank van Koophandel te Bergen waarin de faillietverklaring wordt afgewezen.

- (73) Ten aanzien van de voorafgaande beoordeling van de Commissie van de niet onder haar beschikking van 16 september 1998 vallende maatregelen, betoogt België in de eerste plaats, dat de Commissie „op elke afzonderlijke maatregel”, meer bepaald de twee door de SRIW aan Heye toegekende leningen, „de noodzakelijke criteria moet toepassen om na te gaan of de voorschriften zijn nageleefd en bij elke maatregel moet onderzoeken of er al dan niet steun is, en zo ja, moet nagaan of de steun al dan niet met de Europese regelgeving verenigbaar is, temeer omdat de begunstigde van de geleende middelen een gezonde onderneming is en geen onderneming in herstructurering”.
- (74) Verder geeft België te kennen dat het Waals Gewest met zijn kapitaalbreng het risico genomen heeft van een aandeelhouder, wiens investering gebonden is aan de resultaten van de onderneming waarin hij deelneemt: Verlipack-holding II. Ook de SRIW heeft, door leningen aan Heye toe te kennen, een risico inzake de solvabiliteit van de schuldenaar genomen.
- (75) Volgens het arrest Cityflyer van 30 april 1998 ⁽¹⁾, dat door België wordt genoemd, „is er een belangrijk verschil tussen de twee, aangezien een kapitaalbreng een definitieve overdracht is en een lening moet worden terugbetaald en dus slechts tijdelijk ter beschikking wordt gesteld”. België is van mening dat Heye de geleende sommen zal moeten terugbetalen zelfs nadat zij haar volledige, met de leningen gefinancierde inbreng in Verlipack heeft verloren.
- (76) Volgens België heeft Heye nooit aan het belang van haar investering in Verlipack getwijfeld aangezien zij het risico als gering beschouwde en zij Verlipack in moeilijke perioden is blijven ondersteunen, meer bepaald door twee nieuwe kapitaalverhogingen in contanten voor een bedrag van 100 miljoen BEF op 30 maart 1998 (kapitaalverhoging tot 1 330 500 000 BEF) en 200 miljoen BEF op 26 juni 1998 (kapitaalverhoging tot 1 630 500 000 BEF). De notariële akten van de kapitaalverhogingen zijn bij de mededeling van België gevoegd. Uit de akte van 26 juni 1998 blijkt dat naast Heye de in Luxemburg gevestigde S.A. Worldwide Investors voor een bedrag van 100 miljoen BEF op het kapitaal van Verlipack Holding II heeft ingeschreven.
- (77) Ten aanzien van de twijfel van de Commissie omtrent het gedrag van het Waals Gewest als particuliere investeerder volgens de in een markteconomie normale voorwaarden, met name met betrekking tot de participatie in het kapitaal van Verlipack en de toekenning van leningen aan Heye ter financiering van Heye's intrede in het kapitaal, stelt België vast dat een „particuliere investeerder zeer goed kapitaal kon investeren in Verlipack en leningen kan toekennen aan een andere onderneming (Heye) zonder zijn risico te moeten samenvoegen aangezien hij te maken had met twee onderscheiden debiteurs” waarvan de ene solvent is en de andere failliet.
- (78) België betwist het standpunt van de Commissie dat de steunmaatregelen in de vorm van de twee door de SRIW toegekende leningen daadwerkelijk aan Verlipack ten goede zijn gekomen. Volgens België is de bestemmingsclausule in de overeenkomst betreffende de obligatielening gericht op een kapitaalbreng door de schuldenaar alsook op de aanwending van dit kapitaal om investeringen te realiseren. Verder had volgens België „Heye er alle belang bij de eigen middelen die zij in het kapitaal van Verlipack zou inbrengen, te lenen, terwijl de SRIW er alle belang bij had om financiële inkomsten te verkrijgen uit een onderneming die in het Waals Gewest investeerde”.
- (79) Overigens zou Heye het initiatief tot de herstructurering van Verlipack hebben genomen en van de SRIW leningen hebben gevraagd en verkregen ter financiering van de kapitaalbreng. Ten slotte zou „de stelling dat Verlipack de daadwerkelijke begunstigde van de leningen zou zijn, op het punt van een eventuele verplichte terugbetaling van de steun, niet stroken met het feit dat de SRIW met het oog op een dergelijke terugvordering jegens Verlipack geen enkele schuldvordering kan doen gelden, daar Heye de daadwerkelijke debiteur van de SRIW is”.
- (80) Wat de overdracht van de deelneming van het Waals Gewest aan Beaulieu betreft, berekent België de nominale inschrijvingswaarde van de niet-stemgerechtigde aandelen en winstaandelen die het Waals Gewest in de ondernemingen Verlipack Ghlin en Verlipack Jumet bezat, op 10 000 BEF. Volgens de overdrachtsovereenkomst van 18 december 1996 bezat Sowagep ⁽²⁾ 5 087 niet-stemgerechtigde bevoorrechte aandelen en 3 937 winstaandelen van categorie I in de vestiging te Ghlin, alsook 2 923 niet-stemgerechtigde bevoorrechte aandelen en 2 267 winstaandelen van categorie I in de vestiging te Jumet. De groep Beaulieu heeft door middel van de N.V. Ter Lembeek International participaties in Ghlin gekocht voor een bedrag van 72 192 000 BEF en te Jumet voor een bedrag van 41 520 000 BEF, in totaal 113 720 000 BEF. Uit de genoemde overeenkomst blijkt dat dit bedrag netto en zonder rente moet worden betaald op 31 december 2001.
- (81) Gelet op de resultaten op 30 april 1998, die voor de verkoop 1,195 miljard BEF en voor de verliezen 269,3 miljoen BEF bedroegen, en gezien de cash-drain van 107,3 miljoen BEF, vertoonden de financiën van de groep Verlipack een tekort van 376,8 miljoen BEF, een vervallen en onbetaald bedrag dat niet op korte termijn kon worden verminderd. Om aan deze toestand het hoofd te bieden kwamen Heye, Beaulieu, de vertegenwoordigers van het Waals Gewest en verscheidene banken bijeen, om verschillende oplossingen te onderzoeken die het herstructureringsplan van Verlipack opnieuw op gang moesten brengen. Op 5 juni 1998 ⁽³⁾ werd een overeenkomst in die zin gesloten.

⁽²⁾ Onderneming die de participaties van het Waals Gewest in handelsvennootschappen beheert.

⁽³⁾ Op dat tijdstip was het onderzoek van het dossier door de Commissie nog steeds gaande. De Commissie heeft haar beschikking op 16 september 1998 gegeven.

⁽¹⁾ Zaak T-16/96, Jurispr. blz. II-757.

- (82) Bij deze overeenkomst deden de banken afstand van vorderingen voor een bedrag van 73 miljoen BEF en kenden zij een nieuw krediet toe voor een bedrag van 100 miljoen BEF. Heye bracht 200 miljoen BEF in contanten in naar aanleiding van de kapitaalverhoging van 26 juni 1998 en het Waals Gewest zette zijn participatielening van 150 miljoen BEF om⁽¹⁾. Sowagep verbond zich ertoe een investeerder te zoeken voor een inbreng in contanten ten bedrage van 100 miljoen BEF. Uiteindelijk bracht de groep Beaulieu de investeerder Worldwide International aan, die op 26 juni 1998 deelnam aan de kapitaalverhoging van Holding Verlipack II. Ten slotte aanvaardde de groep Beaulieu een afstand van schuldvorderingen ten aanzien van de hoofdsom en de rente voor een bedrag van 600 miljoen BEF behoudens herstel van de winstgevendheid van de onderneming op 1 januari 2002. De financiële gevolgen van de bijkomende inspanningen van Heye en Verlipack kunnen worden berekend op 1 450 miljoen BEF.
- (83) Het totale kapitaal van de Holding Verlipack II bedroeg na de verhoging van 26 juni 1998 1 630 500 000 BEF, verdeeld over 158 224 aandelen waarvan 19 408 in handen waren van het Waals Gewest, 29 112 in handen van Heye, 9 704 in handen van Worldwide Investors, en 100 000 in handen van de Holding Verlipack I (Beaulieu, Heye).
- (84) Sowagep kon evenwel geen nieuwe aandeelhouder aanbrengen die in de plaats van Worldwide Investors moest treden. Bij een op 20 november 1998 dagtekenend aanhangsel bij de overdrachtovereenkomst van 18 december 1996, zijn Beaulieu en Sowagep overeengekomen dat de voldoening van de prijs voor de overgedragen aandelen, die 113 712 000 BEF bedroeg, kon geschieden door betaling dan wel door de inbetalinggeving van 9 704 kapitaals aandelen van Verlipack Holding II die als tegenwaarde voor de inbreng van Worldwide Investors waren uitgegeven.
- (85) Nadat Ter Lembeek International (groep Beaulieu) de aandelen had verworven waarop door Worldwide Investors was ingetekend, heeft zij in december 1998 9 704 kapitaals aandelen van Verlipack Holding II overgedragen aan het Waals Gewest ter delging van haar schuld van 113 712 000 BEF.
- (86) België voert daarom aan dat „Sowagep aan Beaulieu de kapitaalverhoging heeft terugbetaald waartoe zij zich verbonden had”. Het verschil van 13 712 000 BEF ten opzichte van het saldo van de schuld van Ter Lembeek International wordt enerzijds verklaard door de vergoeding voor de tussenkomst die Ter Lembeek International heeft willen verrichten en anderzijds door het feit dat de inbetalinggeving van december 1998 in feite een vervroegde terugbetaling was ten opzichte van de vervalldag voor de renteloze terugbetaling van de hoofdsom, die was vastgesteld op 31 december 2001.
- (87) België is ten slotte van oordeel dat de nieuwe maatregel van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack in december 1998⁽²⁾ in werkelijkheid een nieuwe kapitaalverhoging van Verlipack inhoudt voor een bedrag van 100 miljoen BEF (9 704 aandelen) die door Beaulieu gefinancierd is door terugbetaling van haar schuld aan het Waals Gewest. Deze maatregel van het Waals Gewest is 15 maanden na zijn eerste maatregelen getroffen in de context van een herstelplan waaraan de particuliere partners van Verlipack een belangrijke meerderheidsbijdrage hebben geleverd.
- (88) De ontwikkeling van het kapitaal van Verlipack sinds de intrede van Heye is in de onderstaande tabel weergegeven:

Datum	Kapitaal	Aandeelhouders	Inbreng BEF	Aandelen	Aandelen totaal
18.12.1996	Waals Gewest draagt 14 214 aandelen, gewaardeerd op 113 712 000 BEF, over aan de groep Beaulieu				
24.1.1997	515 000 000	groep Beaulieu		49 999	
11.4.1997	1 030 500 000	groep Heye → Holding I	515 500 000	50 001	100 000
11.4.1997	1 230 500 000	Waals Gewest → Holding II (Holding I en Waals Gewest)	200 000 000	19 408	119 408
30.3.1998	1 330 500 000	Heye	100 000 000	9 704	129 112
26.6.1998	1 630 500 000	Heye Worldwide Investors	200 000 000 100 000 000	19 408 9 704	158 224
15.10.1998	1 780 500 000	Waals Gewest	150 000 000 (*)	14 556	172 780
20.11.1998	Aanhangsel van de inbetalinggeving van 9 704 aandelen door Beaulieu aan het Waals Gewest ter delging van zijn schulden van 1996 hetgeen volgens België een nieuwe kapitaalverhoging inhoudt.				

(*) Omzetting van de onder de beschikking van 16.9.98 vallende participatielening.

⁽¹⁾ Zie ook de beschikking van de Commissie van 16 september 1998.

⁽²⁾ Te weten enkele weken voor het faillissement de bekentenis in januari 1999.

IV.2. Commentaar bij de opmerkingen van de belanghebbenden

- (89) België deed op 22 december 1999 zijn commentaar toekomen bij de opmerkingen van de belanghebbenden naar aanleiding van de bekendmaking van de brief van de Commissie van 1 juli 1999 in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.
- (90) België gaat in de eerste plaats in op de betrekkingen tussen het Waals Gewest en Heye. Aangezien het een kapitaalbreng van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack betrof, zou volgens België een rechtstreekse samenwerking met vertegenwoordigers van Heye „niet noodzakelijk zijn gebleken daar de procedure bij de Commissie destijds niet op deze onderneming gericht was”. Heye zou echter, door middel van zijn management en raad „actief geparticipeerd hebben” via Verlipack dat voortaan deel uitmaakte van de groep Heye. Uit de bijlagen bij de opmerkingen blijkt dat het Waals Gewest via zijn raadsman over dit dossier een briefwisseling onderhield met Verlipack Belgium. België verwondert zich er in dit verband over dat Heye „niet door haar dochteronderneming op de hoogte is gehouden van de evolutie van de procedure bij de Europese Commissie en niet in kennis is gesteld van de gunstige beschikking van de Commissie van 16 september 1998”.
- (91) Wat betreft het verzuim van België om de overheidsmaatregelen aan te melden en de onwetendheid van Heye over het feit dat er staatssteun kon zijn die bij de Europese Commissie had moeten worden aangemeld, voert België een rechtvaardiging van zijn gedrag aan dat het het gedrag van een particulier investeerder betrof. Met betrekking tot de twee leningen van de SRIW, is België van mening dat „zij zijn toegekend tegen marktvoorwaarden”.
- (92) Overigens is België van mening dat zijn mededeling van 2 april 1998 waarbij het heeft geantwoord op het verzoek om inlichtingen van de Commissie „geenszins kan worden gelijkgesteld met een voorafgaande aanmelding van een steunvoornemen”. Derhalve kan Heye „zich niet beroepen op gewettigd vertrouwen dat de steun regelmatig was voorzover de betrokken overheidsmaatregelen niet zijn toegekend met inachtneming van de procedure van artikel 88 van het Verdrag, ingeval de Commissie, tegen alle waarschijnlijkheid in, die maatregelen als met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun zou aanmerken”.
- (93) België deelt daarentegen de opmerkingen van Heye dat het Waalse overheidsoptreden overeenkomt met het gedrag van een particuliere investeerder.
- (94) Ten aanzien van de opmerking van Heye dat zij geen enkel voordeel uit de door de SRIW geleende overheidsmiddelen zou hebben geput, herinnert België aan zijn uiteenzetting betreffende de feitelijke begunstigde van het eventuele steunelement dat in die twee leningen vervat is. Overigens is België van mening dat „dit argument door Heye klaarblijkelijk wordt gebruikt om te ontkomen aan de verplichting de eventuele steun terug te betalen...”.
- (95) Ten aanzien van de opmerkingen van een derde belanghebbende die zich zorgen maakt over de voortzetting van de activiteiten te Ghlin na de overname van de vestiging, bevestigt België dat indien „het Waals Gewest een maatregel wil treffen ten gunste van de nieuwe onderneming die actief is in de oude exploitatievestiging van Verlipack Ghlin, België de procedurevoorschriften van artikel 93 van het Verdrag zal toepassen zoals bepaald in Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag”.
- (96) Ten slotte is België van mening dat de „Commissie het document (!) dat door een anonieme persoon is toegezonden zonder meer ter zijde moet leggen, niet alleen omdat zij de auteur ervan niet kan identificeren en derhalve de betrokkene niet kan beschouwen als een belanghebbende bij de procedure, maar ook omdat zij een anonieme inzending om ethische redenen dient te negeren”.
- (97) In dit verband attendeert de Commissie België op artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 659/1999 waarin het volgende is bepaald: Indien een belanghebbende hierom verzoekt op grond dat hem schade kan worden berokkend, wordt zijn identiteit geheim gehouden voor de betrokken lidstaat.

V. BEOORDELING VAN DE STEUN

- (98) De kapitaalbreng door het Waals Gewest in april 1997 ten gunste van Verlipack, alsook de toekenning van twee leningen door de SRIW in maart 1997 ten gunste van Heye ter financiering van haar kapitaalbreng in Verlipack, zijn afkomstig uit overheidsmiddelen. Krachtens artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.
- (99) Overeenkomstig de richtsnoeren inzake kapitaalbreng door de overheid, bestaat een vermoeden van steun wanneer de participatie gepaard gaat met andere maatregelen die op grond van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag dienen te worden aangemeld. De toekenning van twee leningen door de SRIW aan Heye ter financiering van haar kapitaalbreng in Verlipack kan als staatssteun worden beschouwd en had, in combinatie met de door het Waals Gewest verrichte kapitaalbreng in Verlipack, moeten worden aangemeld. De Commissie betreurt dat België de twee leningen voor een totaal bedrag van 500 miljoen BEF niet heeft aangemeld opdat de Commissie zich hierover overeenkomstig de bepalingen van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag kon uitspreken. Omdat België verzuimd heeft deze maatregelen aan te melden, is het zijn uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen niet nagekomen.

(!) Document van 27 februari 1997, ondertekend door R. Collignon, destijds minister-president van de Waalse regering, betreffende het opzetten van de holding: groep Beaulieu, Heye Glas en Waals Gewest.

- (100) Door het ontbreken van deze doorslaggevende informatie was de Commissie bovendien niet in staat de staatssteunregels juist en doelmatig toe te passen, en kan zij ertoe besluiten haar beschikking van 16 september 1998 te herroepen.

V.1. Verenigbaarheid met het beginsel van de particuliere investeerder

- (101) Krachtens de richtsnoeren inzake kapitaalbreng door de overheid is er geen staatssteun bij de inbreng van nieuw kapitaal in ondernemingen, indien die inbreng geschiedt in omstandigheden welke aanvaardbaar zouden zijn voor een particulier investeerder die volgens de in een markteconomie normale voorwaarden handelt. De Commissie was in haar beschikking van 16 september 1998 tot de slotsom gekomen dat dit het geval was, op grond van de gegevens die officieel door België zijn medegedeeld bij het onderzoek van de Belgische maatregelen ten belope van 350 miljoen BEF ten gunste van Verlipack, welke gepaard gingen met een inbreng van een particuliere investeerder en een minderheidsdeelneming betroffen. Volgens de gegevens die na de genoemde beschikking voor de Commissie beschikbaar zijn gekomen, zou Heye echter geen risicokapitaal hebben ingebracht maar gelden die uit staatsmiddelen afkomstig waren.
- (102) Elke door een staat toegekende steun die niet met het gedrag van een particuliere investeerder overeenkomt, bevoordeelt daarentegen de begunstigde onderneming en kan het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden en de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.
- (103) Overeenkomstig de richtsnoeren zou dit het geval zijn wanneer bij een kapitaalinjectie ten behoeve van ondernemingen waarvan het kapitaal tussen particuliere en openbare aandeelhouders is verdeeld, de overheidsparticipatie naar verhouding aanzienlijk groter is dan die van haar oorspronkelijke aandeel en de relatief kleinere deelneming van de particuliere aandeelhouders in hoofdzaak moet worden toegeschreven aan de slechte rentabiliteitsvooruitzichten van de onderneming. Bovendien kan er steun zijn wanneer de financiële positie van de onderneming en met name de structuur en de omvang van de schuldenlast zodanig zijn dat het niet gerechtvaardigd lijkt, binnen een redelijke termijn op een normaal rendement van het geïnvesteerde kapitaal te rekenen.
- (104) Uit de resultaten van de vestigingen te Ghlin en Jumet is gebleken dat aanzienlijke exploitatieverliezen werden geleden en dat de omzet in 1996 sterk was gedaald in vergelijking met de voorgaande jaren. De Commissie stelt evenwel vast, dat de maatregelen van het Waals

Gewest in april 1997 gepaard gingen met bijdragen van banken en dat zij zich kon baseren op een bedrijfsplan en een belangrijk investeringsplan, beide opgesteld door Heye. Blijkbaar mocht het Waals Gewest bij zijn optreden erop rekenen dat Verlipack op de lange termijn rendabel zou worden. Niettemin verwondert de Commissie zich erover, dat België zich thans afvraagt of Heye haar partners, waaronder het Waals Gewest, „die niet tot de glassector behoren” niet heeft misleid. De Commissie stelt dienaangaande vast dat het Waals Gewest aandeelhouder is van de Waalse productievestigingen van Verlipack en destijds, sinds 1989, 49 % van het kapitaal van die vestigingen in handen had en derhalve volledig op de hoogte was van de sindsdien door Verlipack behaalde resultaten alsook van de aanhoudende zwakte van de markt in Europa (1).

- (105) Het Waals Gewest was er zich evenwel van bewust dat er geen particuliere inbreng van risicokapitaal was, daar deze inbreng afkomstig was van een Waalse vennootschap van openbaar nut.
- (106) De Commissie stelt in dit verband een relatief kleinere deelneming van Heye vast bij haar intrede in Holding II in april 1997. Volgens België zou het initiatief om dit bedrag te lenen van Heye zijn uitgegaan. In haar brief van 21 november 1996 vraagt de SRIW aan Heye „50 % van een risico te dekken dat Heye als gering beschouwt”. Gelet op de geloofwaardigheid van Heye vraagt de Commissie zich af waarom die groep een beroep op een openbare financiële instelling heeft gedaan om zijn intrede in Verlipack te financieren tenzij het erom ging het risico maximaal te beperken dankzij de voorwaarden van de leningsovereenkomsten die Heye door de SRIW zijn toegekend.
- (107) De Commissie betwijfelt of Heye, waarvan de betrekkingen met Verlipack voorheen beperkt waren tot technische bijstand, zich daadwerkelijk financieel met deze onderneming zou hebben ingelaten zonder het overheidsoptreden dat bijna de totale kapitaalbreng van Heye dekte. De Commissie merkt in dit verband op dat de financiële situatie van Verlipack voor de intrede van Heye geenszins op levensvatbaarheid wees.
- (108) Er dient te worden vastgesteld dat de kapitaalbreng van 350 miljoen BEF ten gunste van Verlipack is geschied, terwijl de leningen aan Heye zijn toegekend ter financiering van haar deelneming in het kapitaal van Verlipack. De bestemmingsclausules van de twee overeenkomsten bepalen uitdrukkelijk dat Heye zich ertoe verbindt i) de productievestigingen te Ghlin en Jumet te herkapitaliseren en ii) de investeringen in de drie vestigingen van Verlipack, met inbegrip van de vestiging te Mol (Vlaanderen), te financieren.
- (109) De Commissie stelt verder vast, dat Heye de middelen niet voor andere doeleinden heeft kunnen gebruiken dan onmiddellijke doorsluiting via Holding II naar de vestigingen van Verlipack en derhalve niet het genot van de staatsmiddelen heeft gehad.

(1) Zie het document van 27 februari 1997.

- (110) De begunstigde van een steunmaatregel die de steun eventueel zal moeten terugbetalen, is niet noodzakelijkerwijze de onderneming waaraan de autoriteiten de middelen rechtstreeks hebben verstrekt, maar de onderneming die het daadwerkelijke genot ervan heeft gehad. Dit wordt bevestigd door de rechtspraak van het Hof van Justitie ⁽¹⁾ dat een onderscheid maakt tussen de ondernemingen die als tussenschakel de middelen hebben doorgegeven en de ondernemingen die voordeel uit de steun hebben geput, waardoor zij kunnen worden aangemerkt als de begunstigde in de zin van de regels inzake het communautaire toezicht op staatssteun.
- (111) Gelet op de bestemmingsclausules die erop gericht waren de herkapitalisatie van Verlipack met aan Heye geleende middelen te financieren, is de Commissie van mening dat die middelen door Heye alsook door Holding II zijn doorgegeven aan Verlipack. Derhalve moet Verlipack worden beschouwd als de begunstigde van de leningen waarvan zij als enige het genot heeft gehad. In dezelfde redenering moet de Commissie de voornoemde rechtspraak eveneens toepassen op Holding II.
- (112) In het licht van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat een geldschietter enerzijds geen deelneming van 350 miljoen BEF zou hebben genomen en anderzijds geen risicokapitaal voor een bedrag van 500 miljoen BEF zou hebben geleend en daarbij 50 % van het risico zou hebben gedekt ingeval de rentabiliteitsvooruitzichten van Verlipack niet gunstig zouden blijken te zijn.
- (113) Volgens het bepaalde in punt 3, lid 2, laatste streepje, van de richtsnoeren kan een inbreng van nieuw kapitaal in een onderneming aanvaardbaar zijn voor een particuliere investeerder „wanneer de ontwikkelingsmogelijkheden van de betrokken onderneming, samen met de innovatiecapaciteit die voortvloeit uit de gezamenlijke investeringen, het mogelijk maakt het inbrengen van kapitaal te beschouwen als een belegging waaraan een bepaald risico verbonden is, maar waarvan op termijn mag worden verwacht dat zij zal renderen”. Het investeringsplan (1997-2001) voorzorg in de installatie van nieuwe ovens, machines, cold end-uitrusting alsook milieubescherpende maatregelen voor een totaal bedrag van 1,754 miljard BEF voor de twee Waalse vestigingen, waarvan in juni 1998 16 % is gerealiseerd. Uit het investeringsplan blijkt niet of de nieuwe ovens de bestaande ovens vervangen. België heeft evenmin bewezen dat de voorgenoemde investeringen, behalve tot rationalisatie en een betere beheersing van de processen en de producten, hadden kunnen leiden tot innovatiecapaciteit. De bovengenoemde afwijking van de richtsnoeren kan in dit geval derhalve geen toepassing vinden.
- (114) De Commissie komt tot de slotsom dat België zich bij de inbreng van nieuw kapitaal ten gunste van Verlipack en de toekenning van twee leningen niet heeft gedragen als een particuliere investeerder die handelt volgens de in een markteconomie normale voorwaarden.

V.2. De door de SRIW toegekende leningen

- (115) De obligatielening van 250 miljoen BEF bevat een clause inzake de afstand van schuldvordering bij faillissement van Verlipack. Heye heeft derhalve geen enkel risico gelopen ten aanzien van dit bedrag dat de helft van Heyes inbreng in het kapitaal van Verlipack vertegenwoordigt. De Commissie deelt het standpunt van België, dat Heye ondanks haar erkende geloofwaardigheid en solvabiliteit, „gelijkwaardige voorwaarden” op de markt had kunnen krijgen, niet. Geen enkele geldschietter zou de afstand van schuldvordering voor een bedrag van 250 miljoen BEF hebben aanvaard bij de indirecte financiering van de herkapitalisatie van Verlipack, waarvan de bedrijfsresultaten vóór de intrede van Heye ondubbelzinnig bewezen dat deze groep in moeilijkheden verkeerde.
- (116) Derhalve vormt de obligatielening van 250 miljoen BEF die aan Heye is toegekend ter financiering van haar inbreng in het kapitaal van Verlipack, een steunmaatregel ten gunste van Verlipack in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.
- (117) De Commissie stelt vast dat de lening van 250 miljoen BEF in maart 1997 is toegekend tegen een rentevoet van 4,92 % voor het tijdvak van 28 maart tot 30 september 1997, en tegen een rentevoet van 5,30 % voor het tijdvak van 1 oktober 1997 tot 30 september 1998. Bij de vergelijking van de marktvoorwaarden met die van de onderzochte leningen moet men echter uitgaan van het tijdstip van de toekenning van de leningen, d.w.z. 27 en 28 maart 1997. De referentierentevoet die bij de toekenning van de lening in België van toepassing was, bedroeg 7,21 %. Bij een looptijd van tien jaar en een aflossingsvrijstelling van drie jaar en voorzover de rentebonificatie variabel is, bevat de toekenning van deze lening een steunelement van 2,85 % bruto, hetgeen overeenkomt met een bedrag van 7,125 miljoen BEF. Bovendien stelt de Commissie vast, dat in de leningovereenkomst niet is voorzien in het geven van een onderpand door Heye voor het van de SRIW geleende bedrag. De Commissie neemt kennis van de brief van de bank die door Heye was aangezocht om de solvabiliteit van de onderneming te bevestigen, maar nu een zekerheidsstelling ontbreekt, betwijfelt de Commissie dat een particuliere financiële instelling een dergelijk risico zou hebben genomen.
- (118) Gezien het voorgaande is de Commissie van mening dat het gedrag van de SRIW bij de toekenning van de lening niet kan worden gelijkgesteld met dat van een particuliere investeerder, en dat deze lening een steunelement bevat.

V.3. De afwijkingen van artikel 87

- (119) Wanneer het gedrag van de autoriteiten bij een kapitaal-inbreng in de vorm van participaties in een onderneming in het licht van de richtsnoeren niet blijkt overeen te stemmen met dat van een investeerder van risicokapitaal die handelt volgens de in een markteconomie normale voorwaarde, is een beoordeling op grond van artikel 87 van het EG-Verdrag geboden.

⁽¹⁾ Arrest van 24 oktober 1996, gevoegde zaken C-329/93, C-62/95 en C-63/95, Duitsland e.a. tegen Commissie, Jurispr. blz. 5151, r.o. 56.

- (120) De kapitaalbreng van 350 miljoen BEF ten gunste van Verlipack en de aan Heye toegekende obligatielening van 250 miljoen BEF ten gunste van Verlipack zijn afkomstig uit staatsmiddelen en behelzen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag waaraan een steunelement van 7,125 miljoen BEF moet worden toegevoegd. Die steunmaatregelen zijn niet op grond van de afwijkingen van artikel 87, lid 2, van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar, omdat zij geen steunmaatregelen van sociale aard zijn die aan individuele verbruikers zijn verstrekt, noch bestemd zijn tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen. De afwijking van artikel 87, lid 2, onder c), is niet van toepassing. De steunmaatregelen kunnen evenmin op grond van artikel 87, lid 3, onder a), b) en d), met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden geacht. De steunmaatregelen zijn immers niet gericht op de bevordering van de economische ontwikkeling van een streek waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), in de zin van de mededeling van de Commissie inzake de wijze van toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen⁽¹⁾. Voorts zijn de steunmaatregelen niet bestemd om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen, noch om een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen. Zij zijn evenmin bestemd om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen.
- (121) Derhalve moet de Commissie de steunmaatregelen toetsen aan de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag. In dit verband moet de toepassing van de afwijking worden onderzocht in het licht van de kaderregelingen en richtsnoeren waarin de Commissie haar uitlegging van deze afwijking op doorzichtige wijze bekend heeft gemaakt.

V.4. Herstructureringssteun

- (122) In haar besluit van 19 mei 1999 tot inleiding van de procedure had de Commissie reeds de verenigbaarheid van de steunmaatregelen onderzocht op grond van de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag alsook de toepassing van deze afwijking op grond van de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽²⁾, hierna („de kaderregeling” genoemd). Volgens deze kaderregeling stelt de Commissie zich op het standpunt dat herstructureringssteun aan de ontwikkeling van de economische activiteit kan bijdragen zonder het handelsverkeer te beïnvloeden op een met het gemeenschappelijke belang strijdige wijze indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan: i) er moet een herstructureringsplan zijn dat voldoet aan alle algemene voorwaarden, en dat met name de levensvatbaarheid op lange termijn herstelt, ii) er mag geen buitensporige vervalsing van de mededinging zijn, (iii) de steun moet in verhouding staan tot de kosten en baten van de herstructurering en (iv) het herstructureringsplan moet volledig tot uitvoering worden gebracht.
- (123) Volgens de kaderregeling mag herstructureringssteun normaal slechts één keer worden toegekend en moet die steun de onderneming in moeilijkheden in staat stellen na de herstructurering, op eigen kracht de concurrentie aan te gaan zonder een beroep op de staat te hoeven doen. In het licht van het voorgaande verkreeg Verlipack in april 1997 een kapitaalbreng van 350 miljoen BEF, een financiering van 500 miljoen BEF door de toekenning van leningen aan Heye, alsook een nieuwe kapitaalbreng van 100 miljoen BEF in december 1998 door de delging van de schuld van de groep Beaulieu jegens het Waals Gewest.
- (124) Volgens België was aan de voorwaarden van de destijds geldende kaderregeling voldaan. België herinnert eraan, dat de Waalse vestigingen van Verlipack in een steunzone in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag waren gelegen.
- (125) Behalve een bedrijfsplan en een investeringsplan voor een bedrag van 1,8 miljard BEF voor de twee Waalse vestigingen over de periode 1997-2001 en de door de banken toegezegde financieringen met betrekking tot een vermindering van de rentevoet en een herschikking van de aflossingen van de lopende leningen, heeft België nooit een realistisch en duidelijk herstructureringsplan ingediend. Het bedrijfsplan voorzag in een positief bedrijfsresultaat vanaf 1998. Die vooruitzichten waren evenwel niet gegrond op realistische veronderstellingen, meer bepaald met betrekking tot de marktontwikkeling. Een „strategie van de groep Heye betreffende Verlipack” die bij de nota van de SRIW van 18 december 1996 was gevoegd en de basis vormde van de financiering van de financiële inbreng van Heye-Glas, stelde een heroriëntatie van de productenmix voor naar groeisegmenten en/of -niches. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat de voorziene investeringen in Verlipack de productie van de drie vestigingen in de periode 1997-2001 met gemiddeld 26 % moesten verhogen ten opzichte van de productie in 1996. Op een met overcapaciteit kampende markt had een herstructureringsplan in een vermindering van de productiecapaciteiten moeten voorzien teneinde buitensporige vervalsing van de mededinging te vermijden.
- (126) Het bedrijfsplan waarop België zijn kapitaalbreng in Verlipack en de bijkomende zijdelingse financiering door twee aan Heye toegekende leningen had gebaseerd, is, zoals blijkt uit de faillietverklaring van Verlipack in januari 1999, niet volledig ten uitvoer gelegd. Die steunmaatregelen kunnen gelet op de kaderregeling niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden geacht.

V.5. Investeringssteun

- (127) De steunmaatregelen kunnen worden onderzocht als steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken. De vestigingen te Ghlin en Jumet zijn namelijk gevestigd in een steunzone in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag die in aanmerking komt voor een steunplafond van 25 % netto en 35 % bruto⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB C 212 van 12.8.1988, blz. 2.

⁽²⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

⁽³⁾ N 307/93/A — Beschikking van de Commissie van 8 juni 1994 betreffende de herziening van de ontwikkelingszones in de provincie Henegouwen, programmatie van doelstelling 1, 1994-1999.

- (128) Overeenkomstig de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen ⁽¹⁾, kan een individuele ad-hoc-steunmaatregel ten gunste van een enkele onderneming een aanzienlijke invloed op de mededinging in de betrokken markt hebben, terwijl het gevaar bestaat dat het effect ervan op de regionale ontwikkeling te beperkt blijft.
- (129) Het lijkt geen twijfel dat de door België aan Verlipack toegekende steunmaatregelen steun zijn in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en dat die steunmaatregelen de mededinging kunnen vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden. Om in overeenstemming te zijn met de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, moeten de steunmaatregelen de ontwikkeling van de steunregio vergemakkelijken mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daarvoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.
- (130) Verlipack is werkzaam op de markt van hol verpakkingsglas, waarop zij in België en de Europese Unie respectievelijk een marktaandeel van 20 % en 2 % heeft. Met een marktaandeel van 13 % komt de verpakkingsglasindustrie in de verpakkingsector op de derde plaats, na plastic, dat een marktaandeel van 35 % heeft en papier-karton met een marktaandeel van 32 % ⁽²⁾. De jaren 1996, 1997 en 1998, het tijdvak waarin België Verlipack steun heeft verleend, werden gekenmerkt door prijsdalingen die volgens Heye en de sector in het algemeen, in 1997 niet voorzienbaar waren. De snelle ongunstige ontwikkeling van de prijs van hol verpakkingsglas hield aan wegens concurrentie van andere verpakkingproducten (PET, karton en blik) en door de ineensorting van de Russische markt. In deze conjunctuur had de investering in Verlipack tot gevolg dat de productie van de onderneming toenam. Elke steun aan die onderneming hield het risico in dat de marktpositie van Verlipack ten opzichte van haar concurrenten in de Europese Unie werd beïnvloed.
- (131) De totale voorziene investeringskosten voor de vestigingen in Wallonië bedroegen 1,8 miljard BEF. Volgens België en Heye is in 1997 en 1998 een bedrag van 294,5 miljoen BEF geïnvesteerd. Die middelen zijn volgens Heye eigen middelen. Daaruit vloeit voort, dat de door het Waals Gewest (inbreng van 350 miljoen BEF) en de SRIW (leningen voor in totaal 500 miljoen BEF) toegekende steun niet bestemd konden zijn voor investeringen in Verlipack. De steunmaatregelen kunnen derhalve niet voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag in aanmerking komen.
- (132) De steun kan evenmin als initiële investeringssteun worden beschouwd noch als steun voor het scheppen van werkgelegenheid die verband houdt met de totstandbrenging van een initiële investering in de zin van de genoemde richtsnoeren.
- (133) Regionale steun die bedoeld is om de lopende kosten van een onderneming te verminderen (exploitatiesteun) is in beginsel verboden ⁽³⁾. Dergelijke steun mag evenwel bij uitzondering worden toegestaan in regio's die onder de afwijking van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag vallen, mits de steun door de bijdrage aan de regionale ontwikkeling en de aard ervan gerechtvaardigd is en voorzover de hoogte ervan in verhouding staat tot de te verhelpen handicaps. De Commissie stelt evenwel vast dat de regio waarin de twee Waalse vestigingen gelegen zijn, niet binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag valt en dat de afwijking van het voornoemde artikel derhalve niet kan worden toegepast.
- (134) Gelet op bovenstaande overwegingen kunnen de steunmaatregelen ten gunste van Verlipack niet voor de afwijkingen van artikel 87, lid 3, onder c) en a), van het Verdrag in aanmerking komen.

V.6. Nieuwe overheidsmaatregelen in het kader van het herstel in juni 1998

- (135) In het kader van de op 19 mei 1999 ingeleide procedure heeft België kennisgeving gedaan van de ontwikkeling van Verlipack gedurende de maanden die voorafgingen aan en volgden op de beschikking van de Commissie van 16 september 1998. De Commissie stelt vast dat, gezien de verslechtering van de toestand van Verlipack eind mei 1998, nieuwe inspanningen van de partners (banken, groep Beaulieu en Heye) noodzakelijk waren in het kader van een op 5 juni 1998 gesloten herstelovereenkomst. Op 26 juni 1998 werd tot een nieuwe kapitaalverhoging van Verlipack besloten, waarbij Heye ⁽⁴⁾ 200 miljoen BEF zou inbrengen en 19 408 nieuwe aandelen zou ontvangen en de door de groep Beaulieu aangebrachte Worldwide Investors Luxemburg 100 miljoen BEF zou inbrengen in ruil voor 9 704 nieuwe aandelen.
- (136) In de herfst van 1998 heeft de particuliere investeerder Worldwide Investors zich teruggetrokken en zijn aandelen overgedragen aan de groep Beaulieu die op haar beurt de aandelen heeft overgedragen aan het Waals Gewest. De overdracht is geschied als een inbetalinggeving ⁽⁵⁾ ter delging van de schuld die de groep Beaulieu jegens het Waals Gewest had voor de in december 1996 verworven aandelen ter waarde van 113 712 000 BEF, en die eerst vanaf 31 december 2001 moest worden afgelost, zonder dat daarover rente werd berekend. De Commissie stelt vast dat de terugtrekking van de particuliere investeerder en de inbetalinggeving ter delging van de schuld waarvan de terugbetaling op 31 december 2001 was vastgesteld, plaatsvonden enkele weken nadat Verlipack haar faillissement had aangevraagd.

⁽³⁾ Zie punt 4.15 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen.

⁽⁴⁾ „Perfect bekend met de statuten en de financiële situatie van de naamloze vennootschap Verlipack Holding II”.

⁽⁵⁾ Aanhangsel van 20 november 1998 bij de overdrachtsovereenkomst van 18 december 1996 tussen het Waals Gewest en de groep Beaulieu welke betrekking heeft op de verwerving van 14 214 aandelen.

⁽¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

⁽²⁾ Verre-avenir: Les chiffres clés de l'industrie du verre d'emballage.

- (137) Volgens België kan de inbetalinggeving van december 1998 ter delging van de schulden van de groep Beaulieu jegens het Waals Gewest als een nieuwe kapitaalverhoging van Verlipack met een bedrag van 100 miljoen BEF worden beschouwd.
- (138) In dit verband wenst de Commissie eraan te herinneren dat België in zijn mededeling van 10 april 1998 in antwoord op de brief van de Commissie van 26 januari 1998, gewag had gemaakt van zijn voornemen Verlipack een bedrag van 100 miljoen BEF toe te kennen in de vorm van een kapitaalbreng of in de vorm van een langetermijnlening. Bovendien beklemtoonde België „dat het zijn voornemen niet ten uitvoer zou leggen zonder voorafgaande aanmelding bij en goedkeuring van de Commissie”. Indien België van mening is dat de nieuwe maatregel van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack in december 1998 in werkelijkheid een nieuwe verhoging van het kapitaal van Verlipack met 100 miljoen BEF behelst, is het zijn toezegging geen voornemen tot uitvoering te brengen zonder voorafgaande aanmelding bij en goedkeuring van de Commissie, niet nagekomen.
- (139) Dienaangaande herinnert de Commissie eveneens aan haar brief van 14 december 1998 waarin zij een voorbehoud heeft gemaakt inzake „haar standpunt ten aanzien van alle eventuele nieuwe steun van de Waalse autoriteiten ten gunste van Verlipack”. Dit standpunt is herhaald in de brief van de Commissie van 13 januari 1999. Op 4 februari 1999 heeft België verklaard dat het „nooit voornemens is geweest de periode van het gerechtelijk akkoord te financieren, met name gezien de voorwaarden van de laatste beschikking van de Europese Commissie”⁽¹⁾. De Commissie merkt tevens op, dat België in antwoord op de bij de Commissie ingediende opmerkingen van de belanghebbenden heeft verklaard dat zijn intentie dezelfde bleef ingeval het zou overwegen steun toe te kennen ten gunste van de nieuwe onderneming die in de oude exploitatievestiging van Verlipack Ghlin werkzaam is.
- (140) Daar het een nieuwe maatregel van het Waals Gewest betreft die verband houdt met de terugbetaling van de vordering van het Waals Gewest op de groep Beaulieu voor de overdracht van zijn aandelen in de vestigingen te Ghlin en Jumet in 1996 en waarvan de nadere bijzonderheden ter kennis van de belanghebbenden zijn gebracht, beschikt de Commissie in dit stadium niet over alle noodzakelijke gegevens om de verenigbaarheid van de maatregel met artikel 87 van het EG-Verdrag te beoordelen. Derhalve heeft zij België bij schrijven van 5 juli 2000 ervan in kennis gesteld dat zij deze nieuwe maatregel in het register van de niet-aangemelde steunmaatregelen heeft ingeschreven onder nummer NN 73/2000 teneinde de verenigbaarheid van de maatregel met de gemeenschappelijke markt te onderzoeken.

VI. CONCLUSIES

- (141) De kapitaalbreng van het Waals Gewest voor een bedrag van 350 miljoen BEF (8 676 273 EUR) ten gunste van Verlipack, in combinatie met de toekenning van twee leningen die eveneens afkomstig zijn uit staatsmiddelen, wordt als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag aangemerkt, omdat die kapitaalbreng niet is verricht in omstandigheden welke aanvaardbaar zouden zijn voor een particulier investeerder die handelt volgens de in een markteconomie normale voorwaarden.
- (142) De toekenning van de lening van 250 miljoen BEF (6 197 338 EUR) door de SRIW aan Heye, doch waarvan de begunstigde Verlipack was, is een steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag omdat de aanvaarding van een clause inzake de afstand van schuldvordering bij faillissement van Verlipack niet als het gedrag van een particulier investeerder kan worden beschouwd.
- (143) De toekenning van een lening van 250 miljoen BEF door de SRIW aan Heye, doch waarvan de begunstigde eveneens Verlipack was, bevat een steunelement van 7,125 miljoen BEF. Daar er geen onderpand gegeven is, kan het gedrag van de SRIW evenmin als dat van een particulier investeerder worden aangemerkt.
- (144) De steunmaatregelen kunnen niet in aanmerking komen voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag krachtens de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, omdat België geen duidelijk en uitvoerig op realistische veronderstellingen gebaseerd herstructureringsplan heeft overgelegd, en omdat het bedrijfsplan noch het investeringsplan volledig tot uitvoering zijn gebracht.
- (145) De steunmaatregelen kunnen evenmin als investeringssteun worden beschouwd, omdat de investeringen met eigen middelen van Heye zijn verricht en de steunmaatregelen niet voor de afwijkingen van artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het EG-Verdrag in aanmerking kunnen komen.
- (146) De steun bedraagt 350 miljoen BEF voor de kapitaalbreng en 250 miljoen BEF voor de lening, hetgeen neerkomt op een tussentotaal van 600 miljoen BEF, waaraan het in de lening van 250 miljoen BEF vervatte steunelement van 7,125 miljoen BEF moet worden gevoegd, zodat de steun in totaal 607 125 000 BEF bedraagt.
- (147) In het licht van de bovenstaande overwegingen kan evenmin staande worden gehouden dat de kapitaalbreng van 350 miljoen BEF van het Waals Gewest gepaard ging met de inbreng van Heye, omdat van die inbreng van 515 miljoen BEF, 500 miljoen BEF afkomstig was uit staatsmiddelen die uiteindelijk bestemd waren voor Verlipack die er als enige het genot van heeft gehad. Derhalve moet de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 geen bezwaar te maken tegen de kapitaalbreng van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack, op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 worden ingetrokken,

⁽¹⁾ Beschikking van 16 september 1998.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De beschikking van de Commissie van 16 september 1998 geen bezwaar te maken tegen de kapitaalbreng ten gunste van Verlipack wordt op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag herroepen.

Artikel 2

De door België ten uitvoer gelegde staatssteun ten gunste van de groep Verlipack voor een bedrag van 8 676 273 EUR (350 miljoen BEF) is met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar.

Artikel 3

De door België ten uitvoer gelegde staatssteun ten gunste van de groep Verlipack voor een bedrag van 6 197 338 EUR (250 miljoen BEF) is met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar.

Artikel 4

De door België ten uitvoer gelegde staatssteun ten gunste van de groep Verlipack voor een bedrag van 6 197 338 EUR (250 miljoen BEF) bevat een steunelement van 176 624 EUR (7,125 miljoen BEF) dat met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar is.

Artikel 5

1. België neemt alle nodige maatregelen om de in de artikelen 2 tot en met 4 bedoelde en reeds onwettig ter beschikking gestelde steun van de begunstigde terug te vorderen.
2. De terugvordering geschiedt in overeenstemming met de nationaal-rechtelijke procedures. De terug te vorderen steun omvat rente vanaf de datum waarop de steun de begunstigde ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de referentierentevoet welke wordt gehanteerd ter berekening van het netto subsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

Artikel 6

België deelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 4 oktober 2000.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 november 2001

houdende overdracht van het beheer van de steun voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling in de Republiek Litouwen gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen

(2001/857/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1266/1999 van de Raad van 21 juni 1999 betreffende de coördinatie van de bijstand aan de kandidaat-lidstaten in het kader van de pretoetredingsstrategie en houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3906/89⁽¹⁾, en met name op artikel 12, lid 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2222/2000 van de Commissie van 7 juni 2000 houdende financiële uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1268/1999 van de Raad inzake steunverlening door de Gemeenschap voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gedurende de pretoetredingsperiode⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1268/1999 van de Raad van 21 juni 1999 inzake steunverlening door de Gemeenschap voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gedurende de pretoetredingsperiode⁽³⁾, is op 27 november 2000 bij Beschikking C(2000) 3329 def. van de Commissie een programma voor landbouw en plattelandsontwikkeling voor de Republiek Litouwen goedgekeurd.
- (2) De regering van de Republiek Litouwen en de Commissie, die optreedt namens de Europese Gemeenschap, hebben op 5 maart 2001 de meerjarenovereenkomst voor de financiering ondertekend waarin de technische, juridische en administratieve bepalingen voor de uitvoering van het Sapard-programma zijn opgenomen.
- (3) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1266/1999 kan op grond van een voor elk geval afzonderlijke analyse van de nationale en sectorale capaciteit inzake beheer van programma's/projecten, van de financiële controleprocedures en van de structuren op het gebied van overheidsfinanciën, worden afgezien van de in artikel 12, lid 1, van die verordening voorgeschreven voorafgaande goedkeuring. In Verordening (EG) nr. 2222/2000 zijn nadere voorschriften voor de uitvoering van die analyse vastgesteld. De bevoegde autoriteit van de Republiek Litouwen heeft het Nationale Betaalbureau van het ministerie van Landbouw aangesteld voor de uitvoering van de maatregelen „Investerings in landbouwbe-

drijven”, „Verbetering van de verwerking en afzet van de producten van landbouw en visserij”, „Ontwikkeling en diversificatie van de economische bedrijvigheid, gericht op het combineren van verscheidene activiteiten en het aanboren van alternatieve inkomstenbronnen”, „Verbetering van de infrastructuur op het platteland” en „Beroepsopleiding”, als bedoeld in het programma voor landbouw en plattelandsontwikkeling dat is goedgekeurd bij Beschikking C(2000) 3329 def. van 27 november 2000 voor de Republiek Litouwen. De afdeling Nationaal Fonds van het ministerie van Financiën is aangewezen voor de uitvoering van de financiële taken in het kader van de tenuitvoerlegging van het Sapard-programma.

- (4) Op 16 november 2001 hebben de Litouwse autoriteiten overeenkomstig artikel 4, lid 1, deel B, van de meerjarenovereenkomst voor de financiering een herziene lijst van voor steun in aanmerking komende uitgaven verstrekt. De Commissie heeft geen bezwaar gemaakt tegen deze lijst.
- (5) De Commissie heeft overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1266/1999 en Verordening (EG) nr. 2222/2000 de nationale en sectorale capaciteit inzake beheer van programma's/projecten, de financiële controleprocedures en de structuren op het gebied van overheidsfinanciën onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat de Republiek Litouwen voor de uitvoering van de bovengenoemde maatregelen voldoet aan de bepalingen van de artikelen 4 tot en met 6 en van de bijlage van Verordening (EG) nr. 2222/2000 en aan de in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1266/1999 vastgestelde minimumvoorwaarden.
- (6) Meer in het bijzonder voldoet het Nationale Betaalbureau van het ministerie van Landbouw in voldoende mate aan de volgende belangrijke erkenningscriteria: schriftelijke procedures, scheiding van functies, aan de goedkeuring van projecten en aan de betalingen voorafgaande controles, betalingsprocedures, boekhoudprocedures, computerbeveiliging, interne audit en, indien van toepassing, bepalingen inzake overheidsopdrachten.
- (7) Voor de financiële functies die de afdeling Nationaal Fonds van het ministerie van Financiën in het kader van de tenuitvoerlegging van Sapard voor de Republiek Litouwen moet uitvoeren, beantwoordt het in voldoende mate aan de volgende criteria: audit trail, beheer van kasmiddelen, ontvangst van financiële middelen, uitbetaling van bedragen aan het Nationale Betaalbureau, computerbeveiliging en interne audit.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 68.

⁽²⁾ PB L 253 van 7.10.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 87.

- (8) Daarom is het dienstig af te zien van de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1266/1999 voorgeschreven voorafgaande goedkeuring en het beheer op decentrale grondslag over te dragen aan het Nationale Betaalbureau van het ministerie van Landbouw en aan de afdeling Nationaal Fonds van het ministerie van Financiën, in de Republiek Litouwen.
- (9) De door de Commissie uitgevoerde verificaties zijn weliswaar gebaseerd op een bedrijfsklaar systeem, maar aangezien dit systeem nog niet daadwerkelijk wordt toegepast, is het dienstig de overdracht van het beheer van het Sapard-programma aan het Nationale Betaalbureau van het ministerie van Landbouw en aan de afdeling Nationaal Fonds van het ministerie van Financiën, een voorlopig karakter te geven.
- (10) Het beheer over het Sapard-programma wordt pas definitief overgedragen nadat de Commissie zich er verder van vergewist heeft dat het systeem op bevredigende wijze functioneert, en nadat gevolg is gegeven aan eventuele aanbevelingen van de Commissie met betrekking tot de overdracht van het beheer van de steun aan het Nationaal Betaalbureau van het ministerie van Landbouw en aan de afdeling Nationaal Fonds van het ministerie van Financiën,

Artikel 2

Het beheer van het Sapard-programma wordt voorlopig overgedragen aan:

1. het Nationale Betaalbureau (Nacionalné mokėjimo agentura) van het ministerie van Landbouw, Gedimino pr.19, LT-2025 Vilnius, Republiek Litouwen, voor de uitvoering van de maatregelen „Investerings in landbouwbedrijven”, „Verbetering van de verwerking en afzet van de producten van landbouw en visserij”, „Ontwikkeling en diversificatie van de economische bedrijvigheid, gericht op het combineren van verscheidene activiteiten en het aanboren van alternatieve inkomstenbronnen”, „Verbetering van de infrastructuur op het platteland” en „Beroepsopleiding” als bedoeld in het programma voor landbouw en plattelandsontwikkeling dat is goedgekeurd bij Beschikking C(2000) 3329 def. van 27 november 2000, en
2. de afdeling Nationaal Fonds van het ministerie van Financiën, J. Tumo-Vaižganto 8A/2, Lt-2600 Vilnius, Republiek Litouwen, voor de financiële functies die het in het kader van de tenuitvoerlegging van Sapard voor de Republiek Litouwen moet uitvoeren.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Er wordt afgezien van de voorgeschreven voorafgaande goedkeuring, door de Commissie, van de selectie van projecten en de sluiting van contracten door de Republiek Litouwen.

Gedaan te Brussel, 26 november 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie